Control OJD-PGD – Publicació mensual | redacció: 657 165 047 - liniavalles@comunicacio21.com | anuncia't: 686 429 517 - publicitat@comunicacio21.com

RIPOLLET pàg 20
El jove dissenyador de moda Arnau Jorba segueix acumulant èxits

CERDANYOLA pàg 12
La muntadora Elena Jaumandreu rep la Creu de Sant Jordi: "No m'esperava aquest premi"

líniavallès 8 anys
cerdanyola · barberà · ripollet Desembre 2021 · Núm. 98 · liniavalles.cat

La comarca fa una aposta per potenciar el turisme industrial

El Consell Comarcal ja ha aconseguit que 9 municipis treballin per convertir fàbriques en punts d'interès turístic pàg 3

Trencar barreres

Barberà forma la gent gran per al món digital

pàg 18

Foto: Fundació Oreneta

BÀSQUET CERDANYOLA
Ana Alonso: "L'equip està format per persones excepcionals" pàg 26

RIPOLLET pàg 20
Neix Traça, l'entitat que crearà una fàbrica d'arts

BARBERÀ pàg 18
El comerç veu insuficients les ajudes per la pandèmia

hipervallès
moda - eines - papereria - llar - jardineria - cuina - etc...

Preparats per al Nadal

C/ Ramon i Cajal, 1 a l'11 · Parets del Vallès
Horari: de 9:15h a 21:00h P Pàrquing gratuït Sortida Pol. Ind. C-17

Turisme industrial, per què no?

» El Vallès Occidental veu el turisme industrial com una nova via per promocionar-se i fer-se atractiu
» Nou municipis de la comarca ja estan treballant per convertir les fàbriques en punts d'interès turístic

Olga García
VALLÈS OCCIDENTAL

El Consell Comarcal està treballant per fer atractives pels turistes les fàbriques antigues i també les que estan en funcionament. Foto: MNACTEC

El Vallès Occidental pot presumir de moltes coses: de ser una de les comarques amb més indústria de Catalunya i, per tant, un dels motors econòmics del país, o de la seva bona comunicació per carretera i dels seus polígons, per exemple. Però no pas de ser un territori turístic, on tenir una segona residència o anar a estiuejar. I és que, tradicionalment, sempre ha estat una zona amb una producció industrial molt important, sobretot pel que fa al tèxtil, la metal·lúrgica i la construcció, i això, precisament, és el que més la caracteritza.

Ara, des del Consell Comarcal, han posat sobre la taula una nova proposta per fer del Vallès Occidental un territori més atractiu, no només per a qui vol construir una fàbrica. Una idea que ja s'està desenvolupant i que consisteix, bàsicament, a impulsar el turisme industrial. Un tipus de turisme que a la comarca li va com anell al dit i que, segons explica el vicepresident de la Xarxa de Turisme Industrial de Catalunya (XATIC) i regidor de Turisme de Terrassa, Josep Forn, "es basa en aprofitar la història recent de les ciutats i el seu patrimoni industrial per atraure gent que busca conèixer els llocs d'una manera diferent". Perquè, com qui va a un país a veure una catedral, una església, un castell o, en definitiva, qualsevol monument, per què no anar a visitar una fàbrica o un museu que expliqui el passat industrial d'una ciutat?

Per això, nou municipis de la comarca ja treballen en aquesta línia. L'objectiu, "crear una oferta conjunta de turisme industrial que inclogui tant els recursos patrimonials com la indústria en actiu", diu Anna Sànchez, tècnica de turisme del Consell Comarcal. "I és que el Vallès Occidental té molt a explotar en aquest sentit perquè, des de sempre, ha estat la fàbrica de Catalunya i ja va sent hora que això es posi en valor", pensa Forn.

"La idea és que el turisme industrial sigui un complement del viatge", diu la XATIC

UN TURISME ATRACTIU?

Entre Cerdanyola i Ripollet, per exemple, hi ha una de les primeres fàbriques d'uralita del país. Un edifici noucentista construït fa més d'un segle, amb una llarga història al darrere. Montcada i Reixac, en canvi, té una mina que molt pocs coneixen. Mentre que Barberà és coneguda pels seus polígons, on cada vegada són més les fàbriques que s'hi volen instal·lar. Però, realment és atractiu visitar tot això?

Segons Forn, "és evident que sí". La regió metropolitana de Manchester, per exemple, és atractiva pel seu passat industrial i s'ha convertit en la tercera destinació turística d'Anglaterra, amb un impacte econòmic estimat en 9 bilions d'euros, mentre que el sud de França rep més de 8 milions de visitants anuals interessats a descobrir allà la història industrial del país. "I aquí podríem aconseguir el mateix, però el problema és que mai s'ha potenciat suficient", pensa el terrassenc. Mai, fins ara, perquè des del Consell Comarcal ja s'està treballant per arribar a aquest punt.

"Hem estat fent una primera diagnosi per conèixer de quins elements patrimonials disposa el territori, hem cercat exemples de bones pràctiques arreu d'Europa, on poder emmirallar-nos i, un cop fet això, hem marcat un full de ruta de les accions que cal endegar", explica Sànchez. Un primer pas que ha conclòs havent identificat més de 450 possibles punts de turisme industrial a la comarca, entre els quals en destaquen entre 20 i 40, que tindrien un "gran potencial turístic".

UN AFEGIT

Però, quin impacte real tindria tot això a la comarca? La realitat és que, avui dia, el Vallès Occidental rep, anualment, més de 186.000 visitants interessats en el patrimoni industrial, la majoria dels quals venen atrets pel Museu Nacional de la Ciència i la Tècnica de Catalunya, situat a Terrassa. Una xifra baixa si ho comparem amb les que atrau el turisme de negocis, que és el predominant a la comarca. "Però la idea és aconseguir que a les ciutats que de per si atrauen el turisme de negocis, aquests turistes trobin el plus que els hi pot aportar el turisme industrial i que ho vegin com un complement del seu viatge", explica Forn. Un extra que, segons detalla, no serà res semblant al turisme de masses, però sí un element diferencial per tal que, qui també vingui a fer turisme rural trobi rutes per les construccions preindustrials enmig de la natura o que qui busqui fer turisme cultural trobi patrimoni modernista a les fàbriques.

Tot plegat, perquè la gent deixi de veure la indústria com una cosa avorrida i sense interès, i pugui sentir-se atreta per ella. "Per això és una activitat que reivindiquem perquè, a banda d'identificar-nos com a vallesans i proporcionar més de 223.000 llocs de treball, ens fa ser un dels pols industrials més importants del Sud d'Europa", diu Sànchez. "Però també ens projecta més enllà com a territori", afegeix. Un territori que comença a explorar la indústria del turisme com mai abans ho havia fet i a veure-la com una eina de promoció que ens porta a fer-nos la següent pregunta: serà el Vallès, en uns anys, el futur Manchester de Catalunya?

La lupa

(In)justícia social

per Luz Guilarte (Ciutadans)

Foto: Pexels

El 25 de juliol de 2019 es va signar l'acord de govern de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) entre quatre partits: el PSC, els comuns, ERC i Junts per Catalunya. Després de més de dos anys d'aquest acord, i fent un repàs al mateix, un dels punts en el qual feien més incís era el de la "justícia social", un terme sempre molt utilitzat però que molt poques vegades es porta a la pràctica.

En el preàmbul del document de l'acord es deia el següent: "El territori metropolità no està al marge de les vulnerabilitats socials i econòmiques que afecten moltes de les persones que hi resideixen ni dels problemes ambientals. Això ens porta a reiterar el nostre compromís per garantir un desenvolupament inclusiu, sostenible socialment i ambientalment, que impulsi la innovació cultural i tecnològica i que afronti els reptes de l'emergència climàtica i del futur del territori mateix i de la seva ciutadania des de l'impuls estratègic cap a la transició ecològica i energètica i la participació social activa. En definitiva, una ciutat metropolitana per a tothom, més assequible, més justa socialment, més habitable i saludable".

En un altre apartat del preàmbul es deia: "Així, per fer front a aquestes voluntats i intencions, és essencial mantenir per als pròxims anys un bon funcionament organitzatiu i econòmic de la institució i alhora renovar les iniciatives encaminades a l'impuls de projectes de transició ecològica, energètica i ambiental, l'equilibri territorial, la mobilitat sostenible, el metabolisme urbà i ecològic ambiental i a dinamitzar l'economia i la inclusió social com a eixos transversals de totes les polítiques a realitzar".

També es feia un altre incís: "Un govern que es reafirma en el compromís de continuar impulsant la transparència institucional, la participació, la informació i la rendició de comptes a la ciutadania". Finalment, l'article 6 de l'acord de govern deia: "La fiscalitat metropolitana ha de ser més justa i ecològica per aconseguir una societat més sostenible ambientalment i que resolgui millor les necessitats socials i la diversitat".

Queda clar, un cop repassat, i amb la distància del temps i dels esdeveniments, que els quatre partits signants de l'acord de govern no han complert els seus compromisos. Un any més, com sempre, a finals d'any ens trobem davant de l'aprovació de les ordenances fiscals de l'AMB i dels seus impostos i taxes. I un any més, malauradament, ens trobem davant de la necessitat de reivindicar i denunciar la injustícia social que suposa el Tribut Metropolità.

Un any més hem de reivindicar i denunciar la injustícia social que suposa el Tribut Metropolità

Aquest tribut compleix tots els criteris per afirmar el fracàs del govern metropolità i dels quatre partits que el conformen. Des del seu inici, en el mandat anterior, ha tingut una manca de transparència institucional, de participació, d'informació i de rendició de comptes davant de la ciutadania. Ho demostra el fet que hagi estat judicialitzat i que el seu càlcul encara avui sigui un misteri. Malgrat les nombroses reivindicacions per part de diverses plataformes sorgides en contra d'aquest tribut, la resposta dels quatre partits del govern ha estat la indiferència i la negació del problema, tot plegat derivant en una falta greu de transparència i de rendició de comptes davant de la ciutadania mobilitzada i dels grups polítics com el nostre, Ciutadans, que cada any denunciem aquesta situació.

Aquest tribut no compleix cap dels criteris marcats en l'acord de govern. No és la millor manera per lluitar contra les vulnerabilitats econòmiques i socials. No és la millor manera per crear una ciutat metropolitana per a tothom, més assequible, més justa socialment, més habitable i saludable. Tampoc és la millor manera per tal que l'AMB assoleixi una fiscalitat més justa i ecològica per aconseguir una societat més sostenible ambientalment i que resolgui millor les necessitats socials i la diversitat. És a dir, els diners ingressats amb aquest tribut injust tampoc han servit per veure reflectides unes millores en el benestar i la qualitat de vida de la ciutadania.

Tot això són motius més que suficients per continuar reivindicant que aquesta no és la manera de fer "justícia social", més aviat al contrari. Són motius suficients per continuar reivindicant que volem eliminar aquest tribut profundament injust i que només té un objectiu purament recaptatori. Són motius suficients per continuar donant suport a les plataformes de veïns i veïnes contràries al pagament d'aquest tribut i, en definitiva, són motius suficients per continuar lluitant per revertir aquesta injustícia social.

Si realment ens creiem l'AMB com una entitat amb capacitat per recollir un consens majoritari dels 36 municipis que en formen part, el primer que caldria és que tots els grups polítics representats també s'ho creguin. I que potser cada cop que comença un nou mandat es marquin uns objectius assolibles i transversals que vagin més enllà del pur repartiment de sous i càrrecs, en especial d'aquestes quatre formacions que avui dia formen el govern d'aquesta entitat: PSC, els comuns, ERC i Junts per Catalunya.

Aquí es piula

El Twitter en paper

@albasidera

Resum: un senyor de Cs, assessorat per un exdiputat de Cs i fundador de Societat Civil Catalana (SCC), fa servir el seu fill per fer política contra el català a l'escola. S'activa la poderosa maquinària mediàtica i judicial dels que volen carregar-se la immersió. Un *show* grotesc, uns silencis reveladors.

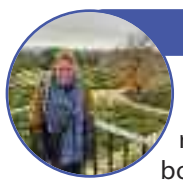

@ginadrieguez

Quan no teníem carrera, ens deien que les bones feines eren per a ells perquè tenien estudis. Llavors la classe treballadora vam tenir carrera i ens van dir que era qüestió de tenir màster i idiomes. Ho hem fet i ara resulta que a ells no els cal tot això perquè tenen TALENT.

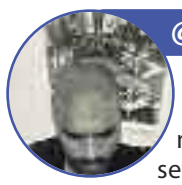

@JordiMagrinya

Als treballadors dels magatzems d'Amazon se'ls prohibeixen els mòbils. Això va fer que aquest divendres [10-12-21] no poguessin rebre les alertes del centre d'emergències d'Illinois i 6 d'aquests treballadors hagin mort després que un tornado arrasés el magatzem on treballaven. Un crim.

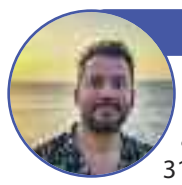

@semponspuig

Masterchef Celebrity va acabar de gravar-se el 31 de juliol. Va començar a emetre al cap d'unes setmanes. Temps suficient, sabent que la Verónica Forqué havia abandonat per depressió, per fer una edició i postproducció del programa càlida i respectuosa amb ella. Van decidir trencar la joguina.

línia

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas

Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga García (Vallès), Francisco Javier Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Alba Losada (Districtes de Barcelona), Anna Utiel (Montserratí) i Toni Delgado (Esports)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Dept. Comercial: Lola Gutiérrez
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Editor-Gerent: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Coordinador de Vendes: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Estratègia digital: Anna Corbatera
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

Dipòsit Legal: B 12316-2013 Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011 Diputació de Barcelona grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Difusió controlada

Els semàfors

Elena Jaumandreu

La cerdanyolenca Elena Jaumandreu, considerada la millor muntadora de cinema del món per Orson Welles, ha estat guardonada amb una Creu de Sant Jordi de la Generalitat en reconeixement a la seva trajectòria professional.

pàgina 12

Aj. de Barberà

L'Ajuntament de Barberà ha impulsat un curs gratuït per reduir la bretxa digital a la ciutat, ensenyant a la gent gran a fer servir el mòbil i la tauleta. Una iniciativa que els alumnes que hi han assistit veuen positiva i que els deixa amb ganes de més.

pàgina 18

Arnau Jorba

El jove dissenyador ripolletenc Arnau Jorba segueix sumant èxits a la seva carrera professional, després d'haver estat seleccionat per exposar una de les seves peces en una trobada internacional de disseny a Madrid.

pàgina 20

El + llegit líniavallès.cat

1. *Els Mossos investiguen la mort a trets d'un home en ple carrer a Cerdanyola*
2. *Cerdanyola estrena tanatori per poder acomiadar els seus difunts a la ciutat*
3. *Cerdanyola aposta per donar suport als emprenedors locals*
4. *Clam per la inserció laboral de les persones trans a Ripollet*
5. *Dai Silva és una líder natural*

La clau

En defensa de l'algoritme

per Martí Casamajó, membre de Restarting Badalona

Tot judici just necessita un advocat defensor per a l'acusat, però hi ha acusats de segons quins delictes que els costa déu i ajuda trobar un advocat que els defensi. Crec que abans d'anar a la universitat mai havia sentit la paraula algoritme. Ara la sento cada dia a tota mena de converses i articles d'opinió, segons els quals els algoritmes són misteriosos éssers d'una perfídia satànica. No serà fàcil defensar-los, però algú ho haurà d'intentar, encara que el veredicte ja l'han avançat: culpables!

Abans de començar a programar ordinadors vaig aprendre que, per resoldre un problema, hi ha una manera de pensar i estructurar la solució a partir d'una seqüència lògica i finita de passos, cadascun dels quals és una acció concreta i ben definida. Un exemple ben quotidià d'això seria una recepta de cuina o el mètode que ens expliquen a l'escola per fer una multiplicació o una divisió. L'algorísmia s'utilitza des de fa molts segles i és una molt bona eina per estructurar el cap, és a dir, per pensar de manera endreçada a l'hora d'encarar un problema. És per a aquest motiu que, en els últims anys, han sortit multitud d'iniciatives, com code.org, que pretenen introduir l'algorísmia a la canalla per estimular la creativitat, el pensament crític i l'interès per la ciència i la tecnologia amb noves estratègies educatives.

Gairebé 200 anys després que Ada Lovelace escrivís el primer algoritme dissenyat per ser executat per un ordinador, ja us podeu imaginar com han evolucionat les màquines i els algoritmes que les fan funcionar. Ho han fet fins al punt que ens permeten endevinar el futur amb molt alta fiabilitat, encara que tot depèn de la complexitat del sistema del qual volem predir el seu comportament. Em sorprèn amb quina normalitat i exigència de precisió hem incorporat la previsió meteorològica diària.

DeepMind va saltar a la fama quan els seus algoritmes van ser capaços de derrotar els millors jugadors d'escacs i go del món, però recentment han estat capaços de predir, en pocs dies i amb precisió atòmica, l'estructura de les proteïnes, cosa que en un laboratori requeriria 10 anys de feina. Això pot facilitar enormement el desenvolupament de nous medicaments amb aplicacions com ara contrarestar la resistència als antibiòtics.

Els algoritmes els podem utilitzar per fer coses bones o dolentes

Hi ha una certa paranoia amb els algoritmes. A mi m'està bé que Spotify em suggereixi músics que no coneixia basant-se en el que dedueix que m'agrada, però miro de ser conscient que també intenta col·locar-me el que li interessa per al seu negoci. O és que no ho han fet sempre el de la botiga de discs o l'emissora de ràdio?

Ara bé, cal ser prudents i tenir clar que les màquines no pensen, ni crec que ho facin mai, però poden actuar de forma molt similar i fer-ho molt ràpidament. Com gairebé qualsevol cosa d'aquest món, els algoritmes els podem utilitzar per fer coses bones o dolentes. O simplement coses absurdes.

En l'era de les pantalles i la distracció, cal advertir dels riscos de pèrdua dramàtica de capacitat de percepció. Aquest és el risc. L'algoritme no és un ésser viu, no pot tenir una experiència i sense experiència no hi pot haver pensament.

El filòsof Josep Maria Esquirol ens dona algunes claus per protegir-nos al seu llibre *La resistència íntima*: existir és, en part, resistir. I sí, ens cal consciència, voluntat i coratge per als setges als quals estem sotmesos. També els dels algoritmes. Alguns.

Així doncs, culpables o innocents?

Línia Vallès no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: **opinio@comunicacio21.com**

A les xarxes

#CasBenaiges

@arnau_blanch: El coordinador del futbol base del Barça va deixar el club fa uns dies per "motius personals". Ara, 60 testimonis denuncien abusos i vexacions sexuals.

#NarcotràficABarcelona

@miqueljarque: Cop contra la droga a Barcelona [...] La Guàrdia Civil hi ha detingut un dels narcotraficants més buscats d'Europa.

#LaCovidDisparada

@ToniTrilla: Delta ens ocupa. Òmicron ens preocupa. Delta: la dura realitat, contagis a l'alça i més pressió sobre el sistema sanitari. Òmicron: atents a noves dades i estudis.

Mirada pròpia

La millor inversió (pública) possible

per Oriol Lladó

En els darrers anys hem anat veient com els temes d'habitatge anaven migrant de les pàgines d'economia dels rotatius a les de societat i, fins i tot, a les de política (atesa la urgent i enrevessada agenda legislativa i deliberativa que el tema ha generat al Parlament o al Congrés). De veure l'habitatge com un factor de transacció (un mer bé econòmic, vaja) hem anat passant a una mirada més real; l'habitatge com a vector en el qual es concentren moltes de les grans problemàtiques que avui afecten els nostres veïns. Quan parlem d'habitatge parlem també de fracàs escolar, de salut mental i física, de seguretat i, fins i tot, de crisi climàtica. Parlem, en definitiva, d'oportunitats i de com construïm una societat més justa i segura. És, el de l'habitatge, un factor estructurant. No és només una *comodity*, una mera inversió.

L'emergència habitacional d'ara no és un fenomen nou o sorprenent, sinó que, ben al contrari, és la conseqüència de moltes decisions i omissions acordades fa temps. Val la pena preguntar-se per l'impacte de les decisions (i omissions) que estem assumint avui. L'estem encertant? O un mal diagnòstic i una dèbil planificació estratègica –potser disfressada rere bones intencions– ens estan tornant a lligar les mans de cara al futur? Preguntar-se les coses no hauria de ser mai una pèrdua de temps. Ens hi juguem massa.

En tot cas, és una bona notícia la sensibilització (i mobilització) ciutadana i l'expertesa i sofisticada gestió de dades disponibles. En un horitzó de prudent esperança tenim també els canvis legislatius en tràmit al Parlament i al Govern, i la sòlida aposta pressupostària en els comptes del 2022, que caldria salvaguardar.

Les dades recents indiquen com, després de la Covid, la desigualtat s'ha anat cronificant (més) als nostres barris i ciutats, afectant (de nou) els perfils més vulnerables. I sí, la realitat ens continua mostrant tossudament com els desnonaments segueixen resistint tota moratòria i com, malgrat l'esforç inversor cada vegada més important per part del Govern i els intents legislatius per afavorir l'ampliació de l'oferta, el parc públic d'habitatge continua quedant molt lluny dels estàndards europeus.

Foto: ACN

Els desnonaments són, precisament, un dels indicadors més visibles i dramàtics de la crisi de model. Però no són l'únic indicador. També ho és el procés de segregació vinculat amb la desregulació global i l'especulació de preus, així com la manera com els joves, els col·lectius amb necessitats especials o les famílies monoparentals veuen perjudicat el seu horitzó vital, expulsats del mercat. Tot plegat dins d'un context de pisos buits escandalós.

La tinença irregular de molts pisos (és a dir, les ocupacions normalitzades en tantes i tantes finques de la realitat metropolitana) porta associada una provisionalitat i una incertesa amb efectes evidents en l'estabilitat econòmica i emocional de moltes (moltíssimes) famílies, amb impactes clars en la salut mental, el rendiment escolar, les relacions familiars... Això, més la caiguda d'ingressos de moltes famílies, ha fet entrar en crisi, com una reacció encadenada, les comunitats encarregades del manteniment de les façanes i dels espais compartits. Aquest és, de fet, un dels grans temes ocults de l'actualitat metropolitana i que té un evident impacte en la convivència i la seguretat dins de les finques. En els darrers mesos ha augmentat la sinistralitat associada amb el manteniment deficient i les males condicions de salubritat. Com donar-hi resposta?

Perquè el cas és que el parc immobiliari de l'àrea metropolitana és vell, en molts casos precari, poc eficient i molt rígid. Condicions materials que requereixen noves solucions, que han d'anar més enllà dels ajuts habituals (encarcarats i que deixen moltes persones enrere) i que han de tenir una necessària perspectiva comunitària i transversal. Cal, a més, una revisió en profunditat de la legislació que flexibilitzi tràmits i solucions d'habitabilitat, que afavoreixi un nou disseny que s'adapti als temps actuals, que impulsi amb força la rehabilitació i que sigui molt més exigent pel que fa a la petjada ecològica.

Que les coses no es poden canviar d'un dia per l'altre tothom ho entén, però almenys no ens equivoquem amb les receptes. L'habitatge és una inversió, però no en clau privada sinó pública. És, de fet, la millor inversió possible.

Les millors perles

Una escola no deixarà que els alumnes piquin el Tió per fer-lo cagar. I no és perquè s'hagin portat malament, sinó que consideren que donar cops de pal a un tronc és un acte violent. Sort que la canalla és més intel·ligent que tot això.

Una dona va relliscar i va caure l'any 2017 al pàrquing del Mercadona de Vidreres, a la Selva. Ara, l'Audiència de Girona ha condemnat el supermercat a indemnitzar-la amb 46.000 euros. No us venen ganes de caure?

Desenes de persones s'han manifestat per demanar la dimissió de l'alcalde de Granada, Francisco Cuenca, per un motiu de pes: el consideren "satànic". Ho tenen clar perquè ha penjat uns llums de Nadal que recorden una creu invertida.

Es parla poc de la bellesa natural dels camells, però a l'Aràbia Saudita és un tema amb el qual no es poden fer bromes... ni trampes. Per això han desqualificat d'un concurs 43 camells que duien bòtox i altres retocs estètics.

LA FOTO

Sagrada Família

vinealteucomerç

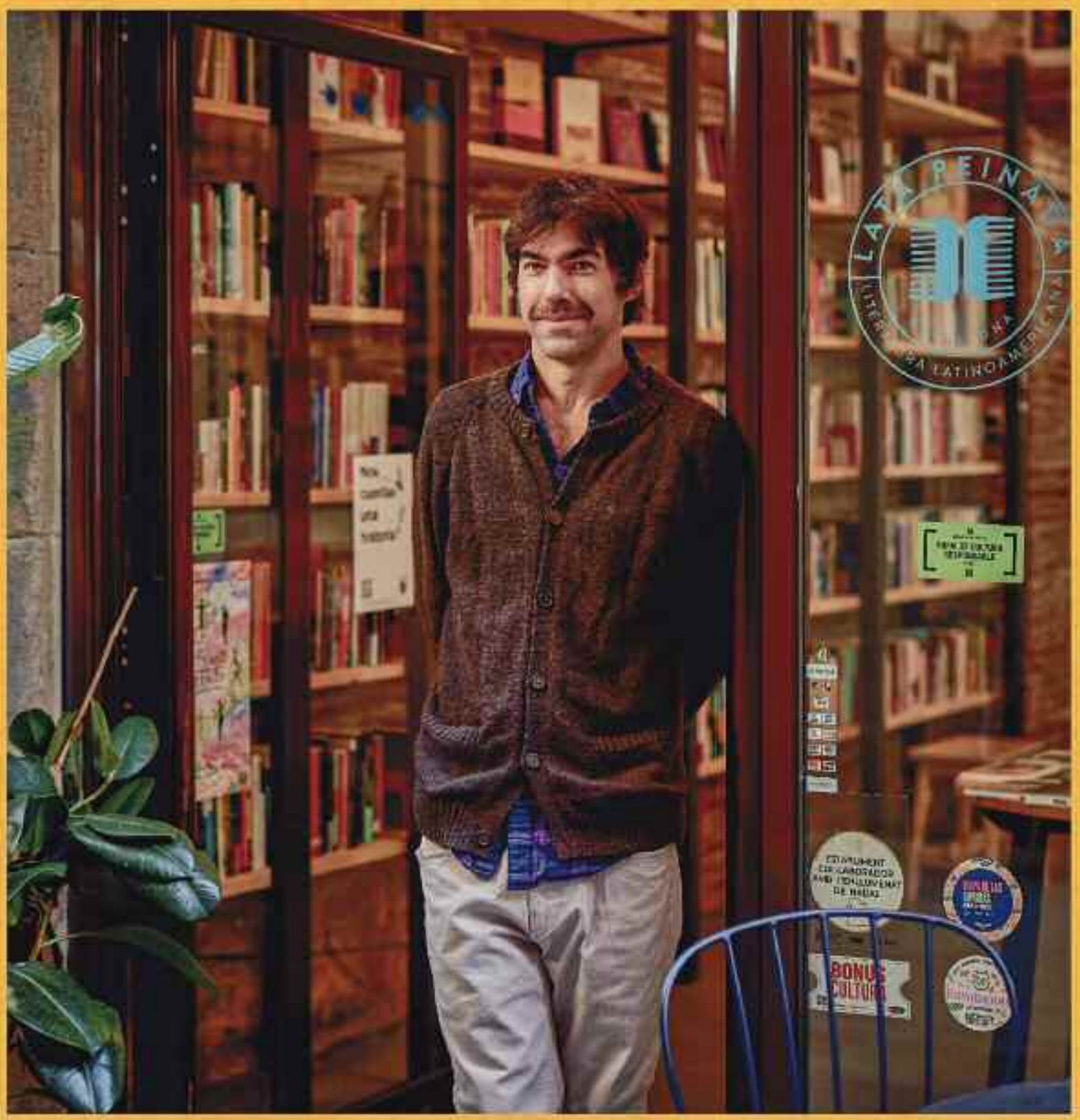

Vine a passejar, a gaudir, a emocionar-te i,
ja que hi ets, vine a comprar al teu comerç.

#vineacomprar

ccam.gencat.cat

Generalitat de Catalunya

Tribuna

Juliana

per David Fernàndez

«M'apunto a tot el que hem oblidat i al que volem recordar i no podem. (...)
M'apunto amb els qui saben per què riuen i, per tant, no els fa cap vergonya plorar. (...)
M'apunto, en conseqüència, a tot allò que la guerra desbarata.
A tot allò que, després, costa tant de tornar a compondre.»
Montserrat Roig

Divendres 5 de novembre va ser, malauradament i forçosa, de comiat sobtat. Del mal de dir adeu amb *morrinya* anticipada. Tot just el dia abans, l'Eva em va escriure, a contracor, per dir-me que la Juliana havia marxat amb 95 anys. Gairebé cent anys al cos, a l'espatlla, a les mans i a la vida sencera. La Juliana. La Juliana de Fuertescusa (Cuenca), exilis interiors i *«migrant del seu propi país»*. La Juliana Martínez Molinera, la Juliana del quiosc de Rius i Taulet –avui, plaça de la Vila de Gràcia. Dit així, potser no diu gaire, d'entrada. De sortida ho diu quasi tot. Divendres de tristesa insondable, el temps es va aturar en sec, com aquells dies on has de seure a agafar aire al primer banc que trobes i repensar-ho tot. I mirar molt lluny per entendre de prop. Anònimes imprescindibles, la Juliana, una entre tantes i tantes com ella, explica com ningú els plecs i osques de la intrahistòria del país. D'on venim, on som encara i on voldríem arribar.

Les bones notícies corren, diuen –les dolentes, sempre molt més. Feia molt –anys– que no la veia. El darrer cop va ser a plaça durant una Festa Major, això segur. Incapaç de recordar de quin estiu proper parlo, l'inesborrable és que la vaig veure amb el seu somriure de sempre, càlid, tenaç i impertorbable. Tant que encara dura i perdura. La dona tranquil·la, de rialla tímida sota el nas, que ens havia captivat quan érem uns vailets que sortíem corrent del batxillerat i enfilàvem els carrers per esbargir-nos. Devia ser abans dels Jocs Olímpics del 92, quan la vam conèixer. Un dia, rere molts dijous que ja els havíem vist asseguts al carrer Perla despertar-nos la curiositat, ens hi vam aturar. Qui era aquella gent gran que sempre era allà, a l'hivern amb estufes catalítiques i, a l'estiu, a peu de carrer? Aquell local auster era la seu de la cèl·lula de Gràcia del Partit dels Comunistes de Catalunya (PCC). Elles i ells, comunistes –en Josep Mariné, la Isabel Vicente, en Jaume Carbonell, l'Enriqueta Bonafont, en Carles Massip, en Vicenç Gilabert, en Casas. I des d'aquell dia, cada dijous fèiem parada i escolta. Per escoltar d'on veníem. Un dia era Mauthausen i l'altre la lluita clandestina; la setmana següent les vagues i sempre la història que mai ningú ens explicà. Vam aprendre més en aquelles tardes inacabables que en alguns màsters caríssims que mai vam fer.

Com si encara hi fos avui cada cop que hi passo, allà hi havia la Juliana –atenta, discreta, educada, amb una amabilitat geomètrica de veu suau. Havien passat ja seixanta-cinc anys des del seu naixement a un petit poble de la serra de Cuenca, d'on encara retenia els dies lliures de la República –i el mestre Don Bernardo, purgat després; i aquella escola que, a ella, se li va acabar de cop– i, sobretot, el fred, la gana, la malaltia i la por que vindrien en la llarga nit franquista. I el desterrament. El pare fou empresonat per republicà –i ella viatjava a peu, vuit quilòmetres, per agafar el bus de línia, *la Campichuelense*, i dur algun aliment fins al seminari de Cuenca fet presó, fent *comuna* amb totes les dones dels empresonats. Pocs anys després, el pres seria el seu company Gerardo Martínez, treballador de la construcció. Fou després de la caiguda de part de la direcció del PSUC en les detencions posteriors a la vaga dels tramvies del 1951 i rere un judici encara militar. A casa tenien una antiga Minerva, una màquina d'escriure per a la confecció de propaganda perseguida, que va dur la Juliana a haver de visitar, durant any i mig, l'*hotel* del carrer Entença. És a dir, la Model. Només sis anys abans, l'any 1945, fugint de la misèria, la Juliana havia arribat precàriament a una Barcelona feta ciutat desconeguda, desproveïda i trista. Al desaparegut cinema Roxi va veure la primera pel·lícula de la seva vida: *Cumbres borrascosas*. Van sobreviure en un garatge del Güell cuinant en fogonet de carbó, servint una família. Després va anar al carrer Septimània, en un pis que pagava el partit en una finca que va acabar sent desnonada per ampliar Lesseps. I d'allà al carrer Pere Serafí. I d'allà a agafar el quiosc de la plaça, on es pelava de fred. I on, amb el temps, arribarien el Tele-Express, Mundo-Diario o La Codorniz. I mil preguntes per a cada història. Després la vida, que continua, i allà la Juliana, que mai va oblidar tot el que havia après en temps molt pitjors –el suport mutu, la solidaritat, l'ajut entre iguals– i que sempre va fer costat als *camarades* més grans, alguns massa sols.

Al quiosc de la quiosquera més discreta i estimada de la Vila de Gràcia hi trobaves als anys noranta la poca premsa alternativa disponible. Que això passés tenia massa a veure amb el passat recent i esbotzat –nosaltres, nascuts sota la democràcia de l'amnèsia– i amb els compassos de la lluita contra la dictadura. En democràcia, tenia la poca premsa alternativa disponible. Però sota la dictadura, amagava la premsa clandestina comunista del moviment obrer i aquell quiosc es feia servir com a garita segura d'enllaç per a les comunicacions del partit. Sempre que hi passo hi penso: des d'aquest quiosc, des de qualsevol lloc, et pots comprometre. La Juliana no militava al partit i, fins a la detenció, desconeixia la implicació real del seu company. S'hi va afiliar quan es va legalitzar i quan li va demanar en Josep Maria Nebot: *«Ya que tú no puedes ir –porque estaba todas las horas trabajando– ya te apunto yo»*. Coneixedora directa de la repressió, memòria contra tot oblit i massa impunitat, va estar sempre vinculada a l'associació d'expresos polítics. Història de silencis, tantes històries pendents d'explicar-nos encara i contrahistòria rebel de les dones silenciades, la Juliana ha marxat tal com va viure, senzillament dempeus.

Pluja de novembre, feia sol el dia 5 al comiat de les Corts. Una bandera republicana l'homenatjava. I sí: en trenta minuts et pot passar tot pel cap. L'ahir. L'avui. El demà. En el camí pendent de recórrer, esperant encara el bus de línia, cap al país de Julianas des d'on sempre hem resistit, construït i avançat. Des d'aquella discreció infatigable de la gent impressionant que, sense sortir als llibres d'història, ens ha canviat la vida. A millor, és clar.

«Que la pluja caigui a poc a poc en els sembrats
i l'aire passi com una estesa mà
suau i molt benigna damunt els amples camps.
Que Sepharad visqui eternament
en l'ordre i en la pau, en el treball,
en la difícil i merescuda
llibertat.»

I aleshores gràcies. Gràcies sempre, Juliana. La Juliana de Fuertescusa. La Juliana Martínez Molinera. La Juliana del quiosc de Rius i Taulet. La Juliana.

Foto: Arxiu

> **La discreció infatigable de la gent impressionant que, sense sortir als llibres d'història, ens ha canviat la vida**

Flaixos

@jordicampag: Quasi 7.000 treballadors han mort en les obres del mundial de Qatar. No puc entendre que cap gran jugador no alci la veu. Jugaran en un cementiri.

@AnnaPunsoda: Soc en aquell punt de la criança en què, si una amiga m'anuncia que està embarassada, l'acompanyo en el sentiment.

@MartadeStCugat: Ni confirmo ni desmenteixo que porti tot el sant dia intentant signar un document de la Generalitat i que no pugui per no sé què de *java web starter*.

ES BUSQUEN
3.000
AMICS INVISIBLES
AQUEST ANY, REGALA
APADRINAMENT
VULL COL·LABORAR
Descubreix-ho a:
www.sebuscanamigosinvisibles.org
900 111 300
VicenteFerrer

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David Fernàndez

Montserrat Tura

Elsa Artadi

Oriol Lladó

Susana Pérez

Dolors Sabater

Jordi Martí

Lucía Delgado

Marc Cerdà

Gala Pin

Jordi Muñoz

Martí Casamajó

Joan Ramon Casals

Elisenda Alamany

Xavier Marcé

Víctor Porres

Ferran Falcó

Manuel Reyes

Núria Parlon

Arnau Nadeu

liniaxarxa.cat

el diari metropolità

Consum responsable i separar bé els residus, claus contra el canvi climàtic

» La implantació del sistema de recollida porta a porta s'ha mostrat com el més eficient per a l'orgànica i altres fraccions selectives

Dues imatges de la recollida porta a porta a Celrà i a Riudellots de la Selva i el cartell de la campanya. Fotos: Generalitat i ACN

▸ Cada dia prenem moltes decisions, i el cas dels residus no n'és cap excepció. Primer hem de pensar com evitar-los. Aquesta és la primera clau. La nostra manera de comprar (anar amb el cabàs, evitar els embolcalls innecessaris...) pot comportar una millora en generar menys residus. Alguns consells que ens poden ser útils:

✔ Fer una llista de la compra ajuda a evitar malbaratar aliments.
✔ Comprar formats familiars dels productes (garrafes en comptes de pacs individuals).
✔ Comprar productes a granel evita el sobreembalatge.

En un context d'emergència climàtica, reduir els embalatges innecessaris és el primer pas per aconseguir un cercle virtuós en el tractament dels residus. La Directiva 2008/98/CE sobre els residus que la Unió Europea va aprovar l'any 2008 estableix una jerarquia dels residus –prevenció, reutilització, reciclatge, valorització i eliminació–, i el primer missatge de la campanya de l'Agència de Residus de Catalunya (ARC) posa en relleu que el primer pas de la jerarquia dels residus, la prevenció, està present en el moment de la compra. Reduir embalatges innecessaris (especialment els plàstics d'un sol ús), comprar a granel i transportar la compra en un cabàs o en una bossa reutilitzable són petites accions que tenen un gran impacte. Perquè el millor residu és aquell que no es genera.

SEPAREM BÉ ELS RESIDUS

A casa, quan s'han generat els residus, és important separar-los bé en cadascuna de les fraccions (orgànica, paper i cartó, vidre, envasos lleugers), perquè això facilita la recuperació dels materials que es poden reciclar. Aquesta acció és l'altre gest que podem fer, ja que, a més, elaborant nous productes amb materials derivats dels residus es generen menys emissions de CO_2, i fer una bona separació dels residus ajuda a mantenir la circularitat dels materials; a fomentar l'economia circular. I és clau separar bé l'orgànica (restes de menjar, petits vegetals) en bosses compostables.

Es tracta d'aconseguir una recollida de qualitat, amb el mínim de materials no corresponents a la fracció (els anomenats impropis). El 2020, el percentatge d'impropis en la recollida selectiva a Catalunya va oscil·lar entre el 26% de mitjana en els envasos lleugers (contenidor groc) i el 12% en la fracció orgànica (contenidor marró).

Un altre aspecte clau és allargar la vida útil dels residus al màxim possible; un dels principals objectius de l'economia circular.

EL PORTA A PORTA, MÉS EFICIENT

Les administracions estan impulsant nous sistemes de recollida selectiva, entre els quals destaca, per la seva eficiència, el porta a porta, ara present en molts pobles i que es comença a estendre a les grans poblacions.

Catalunya té un índex de recollida selectiva del 45,9%. Aquest valor ha anat augmentant lleugerament els darrers anys. S'ha passat d'un 39,9% de recollida selectiva l'any 2017 a un 45,9% el 2020. Aquest augment de la recollida selectiva ha anat en paral·lel a l'extensió progressiva del model porta a porta, particularment als nuclis de població petits. Actualment, aquest model està present a 232 municipis, a 33 comarques i el fan servir més de 600.000 habitants.

El model porta a porta ha demostrat sobradament que permet assolir els millors resultats en termes quantitatius i qualitatius. És eficient a molt curt termini i també a llarg termini. Estableix una responsabilització de la ciutadania diferent; un esforç compartit entre la ciutadania i l'administració.

Els valors mitjans de recollida selectiva que s'obtenen amb el sistema porta a porta són d'un 61,23%. Per contra, els valors que s'obtenen amb una recollida selectiva tradicional, sense models eficients, és del 35,68%.

El sistema porta a porta és una aposta estratègica per tal de caminar cap als objectius que marca la Unió Europea en matèria de residus. Per aconseguir-ho, l'ARC aposta perquè les grans ciutats i les capitals de comarca se sumin progressivament a aquest model de recollida, que pot ser flexible i adaptat a cada realitat de l'entramat urbà del municipi.

CONSCIENCIAR

L'ARC, del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural de la Generalitat, vol conscienciar la ciutadania sobre la importància d'evitar els residus i d'assolir una bona recollida selectiva. Amb aquest objectiu, ha posat en marxa aquest desembre, en dies tradicionals d'un gran consum a causa de les festes de Nadal i Reis, una campanya que té com a eslògan "Tria bé, reciclem millor".

Per a més informació, consulteu el web **residuonvas.cat**.

Nadal | Cerdanyola es prepara per les festes

La ciutat ha programat, durant totes les festes, un programa ple d'activitat entre les quals destaca la recuperació del Camí de la Justícia o l'estrena d'un torró fet a Cerdanyola especialment per a la campanya comercial de Nadal.

Creu de Sant Jordi per a la muntadora Elena Jaumandreu

CULTURA ▸ En el món del cinema, la figura del muntador sempre ha estat una de les més importants, tot i passar desapercebuda. I és que saber ordenar adequadament les escenes i trobar la manera idònia de lligar-les és essencial per donar sentit a un film. Una feina de la qual tradicionalment s'encarregaven els homes fins que va aparèixer en escena, junt amb altres dones, la cerdanyolenca Elena Jaumandreu. "La millor muntadora del món", segons el director de cinema Orson Welles, i una de les primeres dones en dedicar la seva vida a aquest ofici.

Elena Jaumandreu va rebre el premi el dia 13, a Barberà. Foto: Generalitat

Per això, la Generalitat la va guardonar el dia 13 amb la Creu de Sant Jordi, en reconeixement de la seva trajectòria. "Un premi que no esperava rebre mai de la vida, però que em fa moltíssima il·lusió en ser una manera de dir-te gràcies per la feina ben feta", diu la cerdanyolenca a *Línia Vallès*.

Jaumandreu, des de ben petita, ha viscut lligada al cinema en ser filla d'un dels primers muntadors d'Espanya. "Un dia el meu pare em va demanar que l'ajudés i des de llavors em vaig adonar que tenia instint per aquesta feina, tot i que, en aquella època, una noia com cal havia de ser secretària", explica. Però, tot i les dificultats de ser dona en un món d'homes, Jaumandreu va anar obrint-se camí fins a arribar a muntar amb Orson Welles un dels seus films més destacats: *Campanades a mitjanit*.

"Li va agradar com treballava perquè la meva manera de muntar coincidia amb la seva", recorda la cerdanyolenca. Un fet que la va donar a conèixer i que la va portar a treballar, després, en una quinzena de produccions més.

Una tasca que l'ha acompanyat tota una vida i a la qual segueix estant vinculada, en ser membre d'honor de l'Acadèmia del Cinema Català i fundadora de l'associació Taller de Cinema de Cerdanyola. "De fet, encara ara no puc evitar mirar una pel·lícula i no fixar-me en els detalls tècnics", diu la muntadora, que reconeix estar emocionada per tots els missatges de felicitació que ha rebut.

L'any que ve es començarà a construir el Centre Direccional

URBANISME ▸ El 2022 serà un any clau pel desenvolupament del Centre Direccional. Així de clar ho ha deixat la directora de l'Incasòl, Mercè Conesa, que ha avançat que l'any que ve es començaran a comercialitzar els espais verds on es preveu que s'instal·lin les empreses del futur macrobarri cerdanyolenc.

De fet, segons la directora, ja hi hauria empreses internacionals "molt interessades" a situar-se a la zona perquè en uns mesos començaran les obres per connectar l'espai amb la ciutat i la UAB.

Un fet que emprenya la Plataforma contra el Direccional, que a l'octubre va presentar el contenciós administratiu contra el Pla Urbanístic i, des d'aleshores, no ha tornat a mobilitzar-se, a l'espera de rebre una resposta des dels jutjats.

Cerdanyola acull l'equip de videojugadors de Piqué i Ibai

VIDEOJOCS ▸ El futbolista Gerard Piqué i el youtuber Ibai Llanos s'han unit per tirar endavant un projecte conjunt: la creació d'un equip propi al videojoc *League of Legends* (LOL). Un grup format per jugadors d'arreu del món que s'establirà a la casa on fins ara vivia el youtuber, a Cerdanyola, coneguda com la *Gaming House*.

Des d'allà, entrenaran i conviuran com un veritable equip per preparar-se per a la pròxima edició de la Superlliga del LOL, que començarà al gener. I és que KOI, que és el nom que Piqué i Ibai han posat a l'equip té, a banda d'una equipació pròpia, d'un logo i de patrocinadors, un equip tècnic que dirigirà els seus jugadors en cadascuna de les partides.

Un joc en el qual participaran 10 equips que lluitaran per conquistar les bases dels seus rivals amb estratègies i atacs coordinats amb els seus companys.

La Xarxa de Serveis Locals d'Ocupació impulsada per la **Diputació de Barcelona** gestiona diàriament més de **1.000 ofertes de feina**. Ajudem les persones a trobar feina i ajudem les empreses a cobrir les seves vacants.

#XarxaXaloc
xaloc.diba.cat

xaloc
Diputació Barcelona

No hi donis més voltes.
Millors assegurances a millors preus a Fénix Directo

Truca al 902 44 76 44

FÉNIX DIRECTO
Segur que sí

Amb el temps, molts polítics prenen distància i comencen a recordar la seva etapa al consistori amb agraïment, sense nostàlgia. Foto: Ajuntament de Barcelona

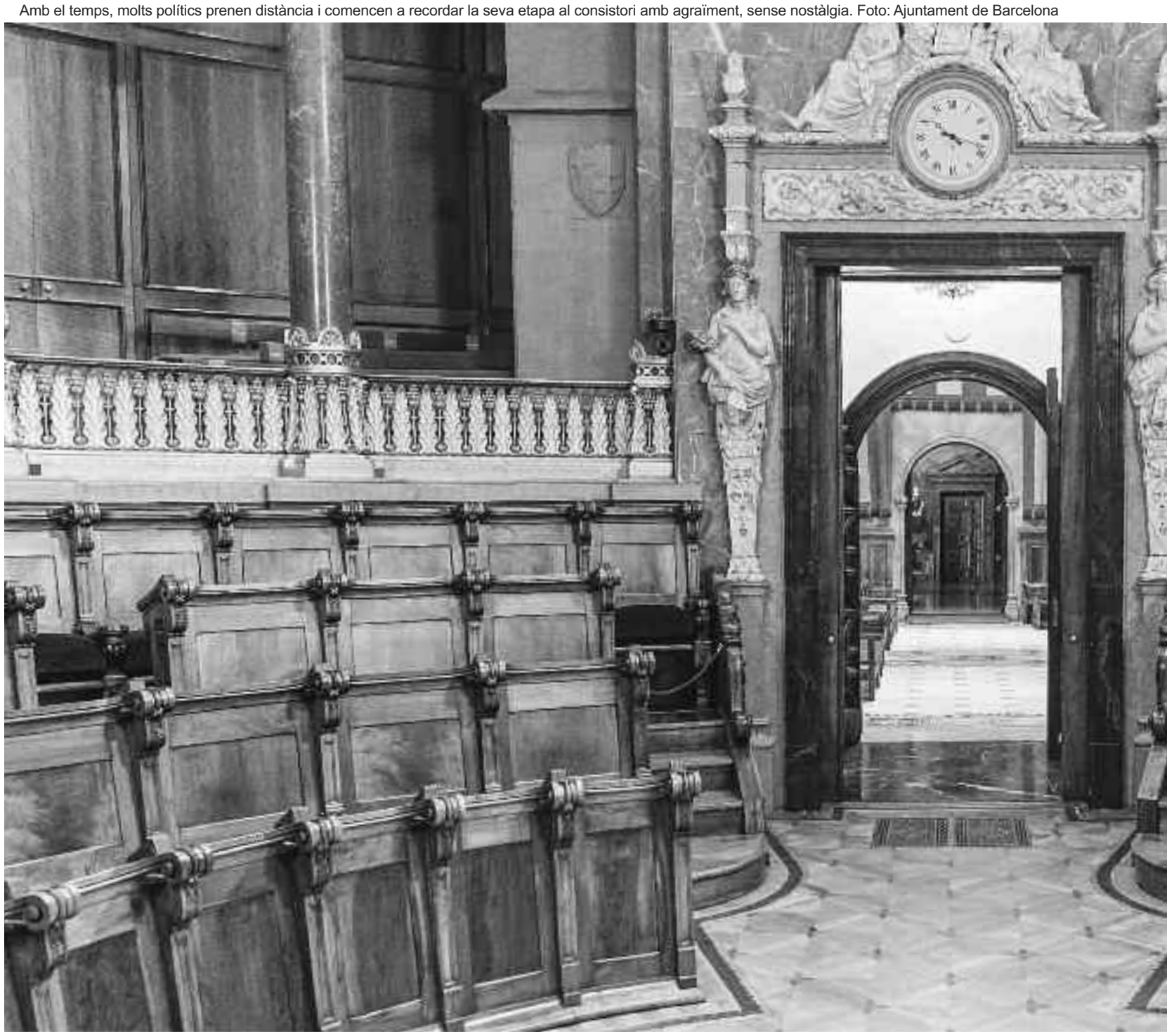

I després de la política local... què?

Deia el polític italià Giulio Andreotti que "el poder desgasta, però desgasta més no tenir-lo". Parlem amb set expolítics locals de l'àrea metropolitana per saber què va significar per a ells deixar la política i per descobrir com és la vida lluny del poder municipal.

El 29 d'octubre de 1993 a les 17:20 h es va trobar el cadàver de Nick Wasicsko al cementiri d'Oakland de la ciutat de Yonkers, a Nova York. El seu cos estava ajagut a terra, amb l'esquena recolzada en un arbre, davant de la làpida del seu pare difunt. Tenia un forat de bala al cap. Sis anys abans, Wasicsko havia estat nomenat alcalde de la ciutat quan només tenia 28 anys. La seva precocitat el va convertir en el polític més jove dels Estats Units a ocupar el primer càrrec d'un gran ajuntament del país, però el seu mandat va durar poc, perquè es va enfrontar amb els tribunals i amb part de la ciutadania. Tot i que no hi estava del tot en desacord, es negava a construir habitatges socials en un barri de classe mitjana blanca. Per això, els tribunals van amenaçar de portar a la bancarrota el consistori de Yonkers i, finalment, Wasicsko va acabar claudicant, en contra del barri de blancs. Des d'aleshores, la seva carrera política ja mai més va remuntar. Tot i que va intentar ocupar diversos càrrecs de responsabilitat, el Partit Demòcrata mai ho va permetre.

Sis anys després de convertir-se en alcalde es va suïcidar. La història l'ha recordat per ser el polític que va acabar amb la segregació racial a la ciutat de Yonkers. Algunes veus diuen que, abans de la seva mort, estava a punt de sortir un cas de corrupció que enfonsaria tota la seva reputació. De totes maneres, aquesta hipòtesi va quedar desmentida perquè mai hi va haver una investigació que l'incriminés. Existeixen altres conjectures: Wasicsko va suïcidar-se en saber-se irrellevant. Es va treure la vida en sentir que mai tornaria a dedicar-se a la política.

La història, que queda reflectida a la minisèrie *Show me a hero* (HBO, 2015), fa bona la frase d'un altre polític, en aquest cas de dretes i famós per sobreviure més de mig segle a la cúspide del poder italià. Des de l'any 1954 fins al 2013, Giulio Andreotti va ser, entre altres càrrecs, diputat, ministre de cinc carteres i senador. A aquest supervivent, al qual es va arribar a relacionar amb la màfia, s'atribueix la cèlebre frase que resa: "El poder desgasta, però desgasta més no tenir-lo". És fàcil d'imaginar la validesa de la sentència en la política d'Estat, però si centrem l'objectiu al món local, podem dir el mateix? Què passa quan s'acaba una carrera política municipal? Què succeeix quan els focus mediàtics s'apaguen?

DESPRÉS DE GOVERNAR

Escena 1: un mes abans, el telèfon no parava de sonar. Trucaven periodistes, veïns, empresaris... La safata d'entrada del correu electrònic estava plena de gom a gom. Era una vida intensa.

"Passes de rebre 70 trucades al dia i 150 correus a no rebre res", explica l'exregidor de l'Ajuntament de Barcelona per CiU Raimond Blasi. En el seu cas, va deixar el càrrec el 2015, després de dedicar-s'hi des del 2007. "A fora de la política fa molt fred, perquè quan ets a dins sents molta estima, però quan marxes molta gent desapareix i descobreixes les persones a les quals realment importaves", diu. Actualment, Blasi combina la seva feina a l'empresa familiar d'aparells d'il·luminació amb la tasca de consultor.

Xavier Godàs, alcalde de Vilassar de Dalt entre els anys 2011 i 2019 fruit d'una coalició d'esquerres, també va viure aquesta desacceleració que suposa deixar la política. "Vaig passar d'una dinàmica on em relacionava amb moltes persones i tenia moltes interaccions a una altra de ben diferent... En certa manera hi ha enyorança, perquè tant la lluita als moviments socials com a les institucions té una cosa afrodisíaca", explica. Avui, Godàs treballa en una consultoria d'estudis sociològics.

Tanmateix, no tothom ho viu així. Per a altres polítics, com el que va ser alcalde de Badalona i després va treballar a l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), Jordi Serra (PSC), no hi ha motius per a la nostàlgia. "Cal acceptar que les coses tenen un principi i un final... Potser hi ha gent que ho enyora, però jo no. Has de saber buscar altres interessos", diu ara que ja està jubilat.

Però quan deixes el càrrec no només hi ha un buit emocional. "En política et guanyes bé la vida. Qui digui el contrari menteix. Aconseguir un sou similar a l'empresa privada és difícil", afirma Blasi. És per això que, de vegades, deixar la política es fa difícil, i moltes persones que no tenen una carrera professional fan mans i mànigues per seguir asseguts a la cadira. "Si la teva subsistència depèn del càrrec, faràs el que sigui per mantenir-lo", resumeix Godàs.

BUSCAR FEINA

Escena 2: veus com els teus dies a l'Ajuntament s'acaben. Ja tens una edat i et preguntes si serà

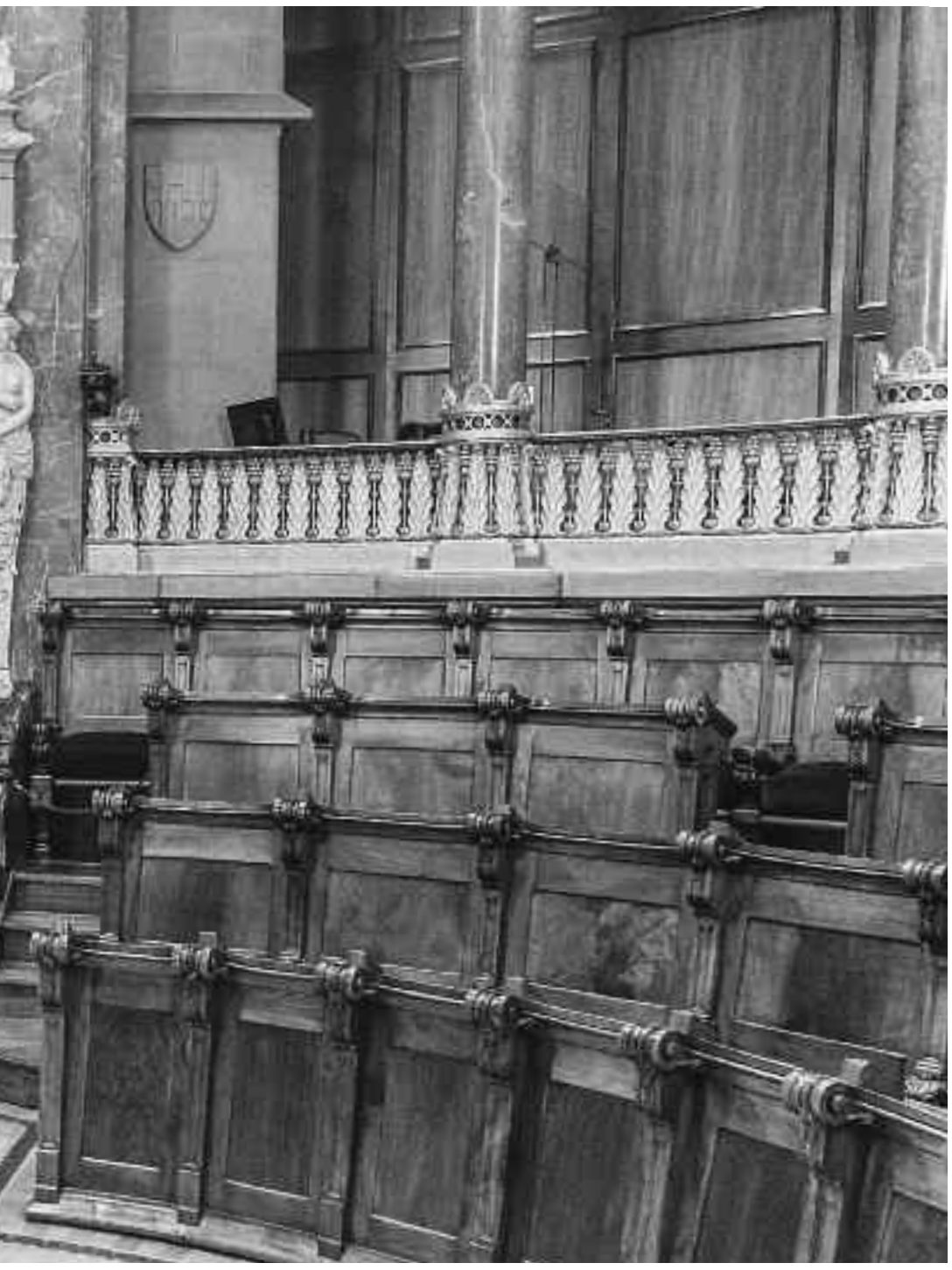

Portes de 360 graus

"Tots els polítics són iguals". "Tots es recol·loquen a feines molt ben pagades en empreses privades o a l'administració". "Tots s'agafen amb força a la cadira". Hi ha molts mites sobre la classe política, i encara que de vegades són certs, al món local no sempre es compleixen. De fet, les anomenades portes giratòries que tant ressonen a la política catalana o estatal són menys freqüents als municipis.

El cas de Gala Pin n'és un exemple. La regidora de l'Ajuntament de Barcelona va estar entre els anys 2015 i 2019 al consistori, i encara que li van oferir anar a les llistes del Parlament o a l'AMB quan va plegar, diu que va preferir reincorporar-se a la vida professional. Altres polítics com l'exalcalde de Badalona, Jordi Serra, o l'exalcalde de Sant Adrià, Joan Callau, ambdós del PSC, sí que van aprofitar el seu bagatge per tenir una cadira a l'AMB.

Segons relata Pin, el juliol del 2019 va anar a l'atur amb "3.000 euros més" que quan va entrar a l'Ajuntament, i després va passar dos mesos descansant. Va ser aleshores quan va començar a buscar feina. Qualsevol diria que, amb els seus coneixements, devia ser una tasca fàcil, però va ser tot el contrari. "Em van arribar a oferir una dotzena de feines, però si has estat governant no pots treballar amb empreses subvencionades durant el teu mandat", assevera. "Recordo que una fundació que havia rebut 6.000 euros quan jo era regidora em va oferir una feina de 400 euros mensuals per a sis mesos, però no vaig poder accepta-la perquè els serveis jurídics m'ho van desaconsellar", afegeix. Finalment, la seva recerca de feina va acabar als mitjans de comunicació quan JxCat va qüestionar-la per haver estat contractada per Goteo, una fundació que havia rebut diners públics quan era regidora. No era il·legal, però Pin va ser reprovada pel Comitè d'Ètica del consistori.

Gala Pin relata que quan va deixar de ser regidora a l'Ajuntament de Barcelona va rebutjar 12 ofertes de feina per incompatibilitats com a excàrrec electe

Ara treballa en una fundació i en una ONG, de les quals prefereix no donar els noms, i explica que la va "cabrejar molt aquella acusació de portes giratòries venint dels hereus d'un partit amb la seu embargada". A més, Pin es queixa perquè la feina a Goteo era molt similar a la que estava fent abans d'arribar a l'Ajuntament.

Tant ella com altres polítics responen a la descripció que fa l'exregidor de Barcelona per CiU Raimond Blasi, que va tornar a l'empresa familiar: "La política local, més que una porta giratòria, és una porta de 360 graus: vaig sortir-ne per on hi vaig entrar".

possible reenganxar-te al món laboral. Has provat de moure contactes per treballar a fora de la institució, però és complicat. Un dia vas a una entrevista de feina i, de sobte, et diuen: "Però tu no eres regidor? Ens sap greu, però no volem problemes".

Per a Alfonso Salmerón, regidor d'EUiA a l'Hospitalet entre els anys 2004 i 2014, no va ser fàcil reciclar-se. "El 2011 sabia que era l'últim mandat i vaig començar a formar-me en el meu camp, la psicologia", relata. Aleshores tenia 40 anys i pensava que aquella era l'última oportunitat de tenir una vida professional a fora de la política.

També ho explica Ferran Falcó, regidor a Badalona per CiU del 2003 al 2015 i secretari general del departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat del 2016 fins al recent canvi de Govern. "El 2020 ja tenia planejat sortir, i ja no hi havia una segona oportunitat per reincorporar-me al món laboral", diu ara que treballa en una empresa de comunicació. "Tot i que la vida política exigeix un sacrifici molt gran, algú que només ha estat en política ha de tenir clar que la vida a fora és difícil", considera.

En altres casos, com el d'Arnau Funes, que des del 1999 fins al 2019 va estar en política local a Cornellà amb ICV, la transició va començar abans. Tot i entrar en política amb 23 anys, no va ser fins al 2007 que s'hi va començar a dedicar exclusivament. "Abans de deixar de ser regidor vaig compaginar-ho amb la meva feina anterior durant un any. Havia estat 12 anys desvinculat de la vida professional, i quan vaig tornar a fer d'educador els serveis socials havien canviat", recorda.

Segons explica Gala Pin, regidora a l'Ajuntament de Barcelona entre el 2015 i el 2019 pels comuns, sortir de la política és difícil per diferents motius. "En primer lloc, hi ha la llei d'incompatibilitats de càrrecs electes, que dicta que no pots treballar amb gent que hagi rebut una subvenció mentre governaves", detalla Pin. A més, assenyala que moltes empreses o entitats no volen contractar persones que han estat en política perquè tenen por d'estar en el punt de mira dels mitjans de comunicació. "Encara més quan has rebut campanyes de difamació com jo", argumenta.

Això fa que, en moltes ocasions, la classe política acabi conformada per dos tipus de perfils concrets. "O bé funcionaris de carrera o bé gent que tenia feines a les quals pot tornar després de demanar una excedència", considera Pin. "Si no ets milionari o funcionari, l'ofici de polític és eventual", ho resumeix de manera similar Falcó.

"A fora de la política fa molt fred, perquè quan hi ets et sents estimat, però quan marxes molta gent desapareix i descobreixes les persones a les quals realment importaves"

"Ara puc anar al Condis tranquil·lament sense que tothom em pari, i gràcies a la feina feta ho faig amb el cap ben alt... Tinc més tranquil·litat mental i més llibertat"

Potser el problema rau en la relació entre el sector públic i el privat. "Les empreses, i fins i tot l'administració, no valoren el fet d'haver passat per la política i pensen que això no té mèrit, però hauria de ser un honor", diu Funes per afegir que, sense regidors, les administracions funcionarien com "una màquina inhumana".

TEMPS DESPRÉS

Escena 3: ja han passat anys des que ocupaves un lloc al ple de l'Ajuntament. Treballes en una empresa. Un dia, com tants altres, ets al supermercat i sents que algú et mira i xiuxiueja. Res més, passa de llarg i tu segueixes fent cua. És la teva nova vida.

"Ara puc anar al Condis tranquil·lament sense que tothom em pari, i gràcies a la feina feta ho faig amb el cap ben alt", relata Serra. L'exalcalde de Badalona ho té molt clar: viu bastant millor ara pel que fa a la "tranquil·litat mental, a la llibertat i a la pressió".

Tranquil·litat és la paraula més utilitzada per les persones que han abandonat la política local. Godàs ho descriu amb una escena: "Ara, quan estic cuinant a casa a la nit i sento una sirena, ja no m'he de preocupar del que està passant... Abans, si veia una ambulància, sabia que hauria de trucar per saber si tot anava bé". És la mateixa tranquil·litat que porta Blasi a afirmar que "per fi" ha pogut dedicar "més temps a la família". O la que porta Falcó a dir que ara té "caps de setmana i vespres". Amb el temps, pensa Salmerón, molts polítics prenen distància i comencen a recordar la seva etapa al consistori amb agraïment, sense nostàlgia.

Qui sap si ho diuen de debò o si, com els que deixen la seva parella, s'entesten a creure que la vida d'ara és molt millor. De fet, la comparació no és fortuïta. La mateixa Pin afirma que la política és com una relació amorosa: "Amb el temps canvia". Potser ho diuen d'una manera sincera o potser, com reconeix Blasi, "sempre queda el cuquet de tornar a la política".

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

Llum al final del túnel d

» El Govern de la Generalitat desencalla amb l'Estat, deu anys després, el

» El bon funcionament del tren és imprescindible per millorar la mobilitat a l

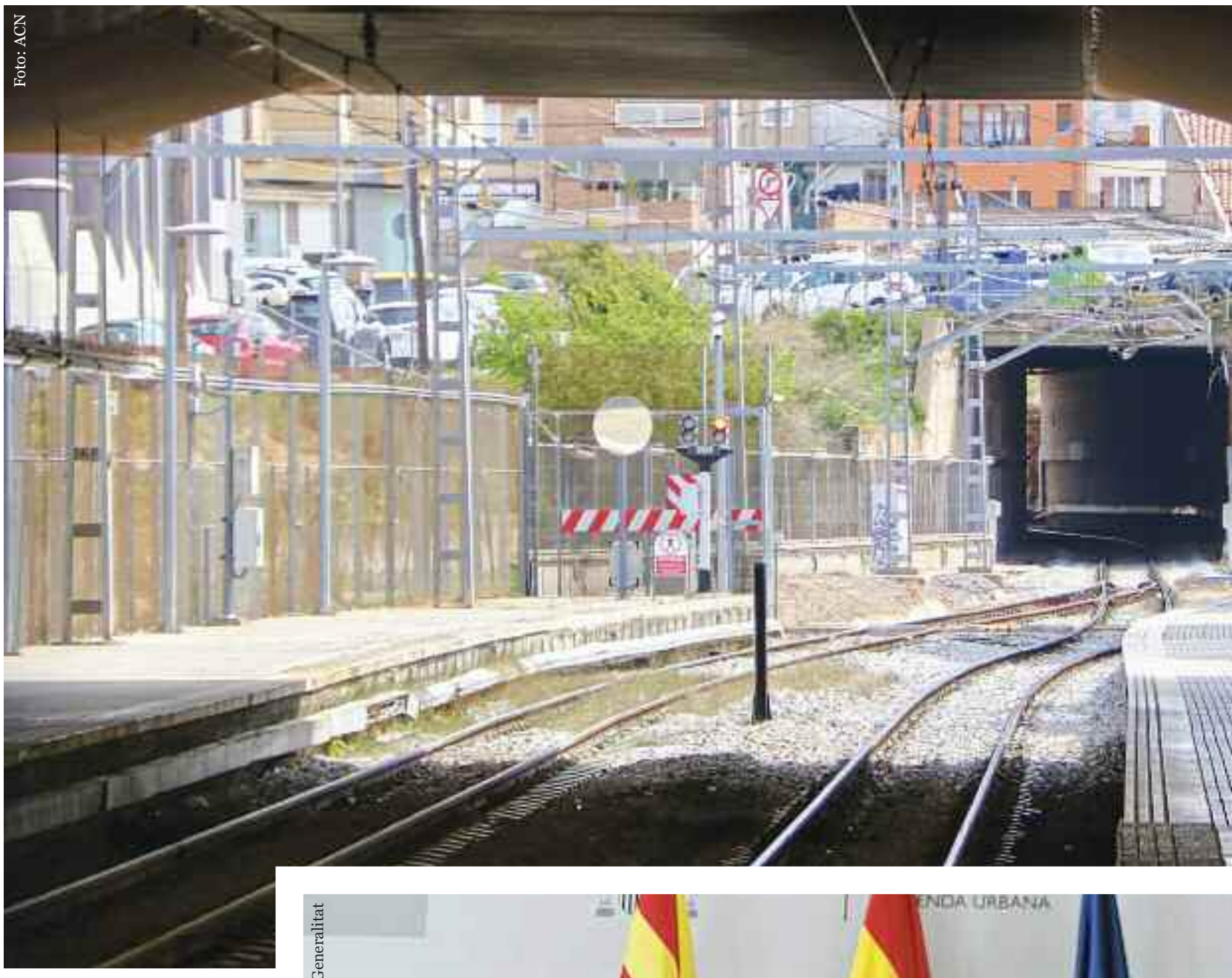
Foto: ACN

"Hem desencallat, després de 10 anys, dos grans deutes històrics de l'Estat amb la Generalitat: hem iniciat el trajecte cap al traspàs integral i definitiu de Rodalies i hem arrencat el compromís de pagament dels 3.500 milions d'euros que preveu la disposició addicional tercera de l'Estatut en matèria d'infraestructures". Així s'expressava a finals de novembre el vicepresident de Polítiques Digitals i Territori, Jordi Puigneró, després de la reunió de la Comissió Bilateral d'Infraestructures Estat-Generalitat que va tenir lloc a Madrid.

Puigneró ja havia deixat clar a principis d'octubre que faria del traspàs de Rodalies el "cavall de batalla" del seu departament aquesta legislatura. En aquest sentit, dos mesos després el vicepresident encapçalava la delegació del Govern a la reunió de la Comissió Bilateral d'Infraestructures Estat-Generalitat que desbloquejava el dèficit d'explotació pel servei de Rodalies pendent de traspassar a la Generalitat –entre 270 i 320 milions d'euros, si bé l'import definitiu es determinarà a la pròxima Comissió Mixta d'Afers Econòmics i Fiscals (CMAEF) que es reunirà abans de finals d'any–.

> Jordi Puigneró: "La Generalitat millora les seves línies"

"Amb això encara no donem compliment integral al traspàs. Per fer-ho cal traspassar també personal, material mòbil i tot el que fa referència a infraestructures", argumentava aleshores Puigneró. En aquest sentit, el mateix grup de treball que definirà el cost del dèficit d'explotació també calcularà els imports del que significaria aquest traspàs integral abans de l'estiu que ve.

EL TREN, ELEMENT CLAU

Sigui com sigui, indubtablement és una bona notícia, perquè tothom coincideix que la millora del servei de Rodalies és imprescindible per a la mobilitat de l'àrea metropolitana de Barcelona. I és que el bon funcionament de la xarxa ferroviària "afecta els drets bàsics de moltes persones –dels estudiants, dels treballadors...– i també és un instrument fonamental en la lluita contra el canvi climàtic, per tenir menys cotxes i un aire més pur", resumeix Puigneró.

"Si algú vol comparar la feina de la Generalitat i la de l'Estat en un mateix servei, només ha de pujar a un tren d'FGC i a un de Rodalies i veurà la diferència", apunta posant d'exemple la línia R3 de Rodalies i la línia de Martorell d'FGC. "El 1980, les dues línies tenien 5 milions de passatgers. Avui, l'R3 de Vic en continua tenint 5, mentre que la línia d'FGC fins a Martorell en té 24", detalla Puigneró. "La Generalitat desdobla i millora les seves línies, hi fa inversions, mentre que l'Estat, a Rodalies ni hi és ni se l'hi espera", conclou.

Foto: Generalitat

e Rodalies

traspàs del servei de Rodalies
'àrea metropolitana de Barcelona

EL METRO, TAMBÉ

Que el tren és un element clau és una evidència que va més enllà de Rodalies. El metro també hi juga un paper important. En aquesta línia, a principis de novembre la Generalitat posava en funcionament tres noves estacions de l'L10 Sud a la Zona Franca: Port Comercial/La Factoria, Ecoparc i ZAL/Riu Vell, al barri de la Marina del Prat Vermell de Barcelona, que juntament amb la ja existent de Zona Franca donen cobertura de metro a una gran àrea d'activitat econòmica, tot ampliant l'oferta de transport públic en aquest entorn.

> El Govern aposta pel transport col·lectiu i l'ús d'energies netes

D'aquesta manera, el Govern referma el seu compromís per un país cada cop més descarbonitzat, ja que aquesta actuació s'emmarca en l'aposta pel transport col·lectiu i per la generació i l'ús d'energies netes.

La Generalitat preveu, en aquesta legislatura, treballar per a la finalització del tram central de l'L9, iniciar el perllongament de l'L8 d'FGC entre les estacions de Plaça Espanya i Gràcia i posar en marxa la línia gestionada per FGC per connectar amb l'aeroport de Barcelona i les noves Rodalies de Lleida. ■

Foto: Generalitat

Més de la meitat del pressupost per una mobilitat més verda

El departament de la Vicepresidència i de Polítiques Digitals i Territori destinarà prop del 57% del seu pressupost per al 2022, és a dir, 2.693,7 milions d'euros, a la descarbonització de la mobilitat. La segona prioritat seran les actuacions de connexió física i digital del territori, amb el 24% del pressupost (1.135,8 milions), i la tercera els programes destinats a digitalitzar el país, amb el 19,4% (915,8 milions). Són els tres eixos principals del departament, els pressupostos consolidats del qual per a l'any vinent sumen 4.914 milions i els va presentar a mitjans de novembre el vicepresident Jordi Puigneró al Parlament de Catalunya.

La descarbonització de la mobilitat és, doncs, el primer gran eix de les actuacions del departament que lidera Puigneró, i consisteix, segons el vicepresident, a "avançar en la mobilitat de les 5 C", com ell l'anomena: "compartida, col·lectiva, connectada, desCarbonitzada i gestionada des de Catalunya". Per aconseguir-ho, doncs, es compta amb un pressupost de 2.693,7 milions, el 56,7% del total del departament.

Dins d'aquest eix s'inclou, en primer lloc, el finançament del sistema de transport públic a tot Catalunya (1.019,8 milions): transferències a les ATM de Barcelona, Lleida, Girona i Tarragona, així com subvencions a empreses concessionàries de transport públic per a la millora del transport regular. També hi figura la millora d'estacions d'autobusos interurbans i la implantació de busos ràpids i de carrils bus.

En segon lloc, hi ha la millora de la xarxa ferroviària (194,5 milions): compra dels quatre nous trens per al servei ferroviari que oferirà FGC entre Lleida i Manresa el pròxim 2024, la unificació dels tramvies metropolitans i la millora de l'accessibilitat en estacions de metro i d'FGC.

Per últim, també té una importància destacada el desplegament de la T-Mobilitat i de l'Estratègia catalana de la bicicleta (104,3 milions).

Més enllà de la descarbonització, a l'apartat de connectivitat del territori amb infraestructures físiques i digitals també hi ha grans partides reservades per a la mobilitat. Per exemple, a la millora de la seguretat de la xarxa de carreteres s'hi volen destinar 212,4 milions.

EL VIANANT, AL CENTRE

Sigui com sigui, Puigneró considera que "el cotxe, el gran emissor de contaminació atmosfèrica a les ciutats, ha estat massa temps al centre dels plans de mobilitat", i per això remarca que "el futur, més verd, passa per l'aposta de situar el vianant al centre de la mobilitat, de procurar la seva seguretat i de fer créixer la quota modal de persones que es desplacen de manera activa i saludable."

> Es vol incrementar la mobilitat a peu, activa i saludable i reduir la sinistralitat un 40%

De fet, a finals de setembre Puigneró va presentar l'Estratègia del Vianant, un instrument que dibuixa la mobilitat a peu amb l'objectiu de garantir que l'espai públic prioritzi les persones que es desplacen d'aquesta manera. El pla és un recull de polítiques a implementar, amb més de 90 accions classificades en 10 eixos estratègics, amb l'objectiu d'incrementar la mobilitat a peu, activa i saludable i reduir la sinistralitat un 40%. Les accions proposades al document no recauen només en la Generalitat, sinó que han d'implicar el compromís d'altres administracions, institucions, empreses i organismes per ajudar a fer possible aquesta transformació tan necessària de la mobilitat. ■

Participació | Barberà decideix sobre habitatge

L'Ajuntament ha convertit l'elaboració del Pla Local d'Habitatge en un procés participatiu on ciutadans i entitats estan aportant idees i propostes per aconseguir que tothom tingui accés a un habitatge digne a la ciutat.

Trencar la bretxa digital: una tasca difícil però no impossible

TECNOLOGIA ▸ Cada vegada es fa més necessari saber fer servir el mòbil, la tauleta o l'ordinador per poder moure's per la societat sense problema. Per comprar amb més agilitat, per exemple, per fer tràmits burocràtics o administratius, per demanar cita al metge... Però és evident que hi ha certes generacions que no tenen aquestes facilitats perquè, per a ells, aprendre a fer funcionar qualsevol d'aquests aparells és tot un món. I és que només calia veure les llargues cues que es formaven als CAP, de gent que no sabia treure's el certificat de vacunació de la covid-19, per saber que la bretxa digital va en augment.

La Fundació ofereix cursos gratuïts per a la gent gran. Foto: Fundació Oreneta

De fet, a Barberà aquesta desigualtat entre la gent que té accés a les tecnologies i la que no és cada vegada més gran. Per això, l'Ajuntament s'ha posat en marxa i al llarg d'aquest mes ha ofert un curs gratuït per a gent gran que vulgui adquirir nocions bàsiques de tecnologia. Una iniciativa que s'està fent a Ca n'Amiguet, a través de la Fundació Cívica Oreneta, i que consisteix en classes de dues hores la setmana impartides per un voluntari.

"És molt enriquidor ensenyar-los i, tot i que costa perquè són analfabets totalment en aquest sentit, la rebuda està sent molt bona", diu una de les tècniques de la fundació. De fet, Dolores Candelas és una de les alumnes que no s'ha perdut ni una classe des que va començar el curs, que acaba el 22 de desembre. "M'agrada venir perquè sento que aprenc coses noves", diu la barberenca, que abans no sabia fer servir el mòbil i ara ja sap buscar a internet, enviar missatges i fer videotrucades. Un aprenentatge positiu en el qual Candelas només veu un error: que no té continuïtat.

"Crec que estaria bé que més persones com jo poguessin aprendre", diu l'alumna. "Encara que és cert que segueix havent-hi gent que es nega totalment a fer servir les noves tecnologies, i això fa que, encara que existeixin iniciatives com aquesta, la bretxa digital segueixi sent àmplia", conclou.

El comerç veu insuficients les ajudes contra la pandèmia

COMERÇ ▸ L'impacte econòmic de la pandèmia ha estat dur per a tots, però en especial per al petit comerç. Aquelles botigues que, a banda de lluitar dia a dia per subsistir mentre les grans marques i el comerç en línia es fan cada vegada més forts, també han hagut de fer front a les pèrdues derivades de la covid-19.

Però, precisament per això, l'Ajuntament ha impulsat una nova edició d'ajudes al comerç. Un suport econòmic que es tradueix en aportacions de 500 euros, amb l'objectiu de "mantenir l'activitat productiva del teixit comercial", diuen des del consistori.

Una notícia que des de l'associació Som Comerç, Som Barberà celebren, "encara que són pocs diners i, tot i que és millor que res, estaria bé que, ja que donen ajudes, que el suport econòmic fos real", diu el seu president, Miguel Angel Jiménez. I és que, tot i ser una iniciativa que el comerç valora positivament, "cal reconèixer que l'ajuda neix de les reivindicacions dels comerciants i no d'un acte de bona voluntat del mateix Ajuntament", conclou Jiménez.

Les ajudes municipals són de 500 euros. Foto: Ajuntament

SI ETS PROFESSIONAL, FES-HO OFICIAL

SERVEI D'ACREDITACIÓ DE COMPETÈNCIES PROFESSIONALS

Si tens experiència laboral o formació no reconeguda ara pots acreditar les teves competències i certificar oficialment la professionalitat que hi ha darrere la teva feina.

Consulta tota la informació a **fp.gencat.cat**

Plan de Recuperación, Transformación y Resiliencia

Finançat per la Unió Europea NextGenerationEU

Generalitat de Catalunya

el valor de la proximitat

100.812
usuaris únics metropolitans
Octubre'21 OJD

166.566
pàgines vistes
Octubre'21 OJD

línia
el diari metropolità

liniaxarxa.cat

grup comunicació21

ojd www

Comerç | Una web per potenciar el comerç local

La Unió de Comerciants de Ripollet ha creat una pàgina web on poder buscar i contactar els diferents comerços, serveis i empreses de la ciutat. Un pas per donar més visibilitat als establiments i facilitar el consum als clients.

El dissenyador Arnau Jorba segueix acumulant nous èxits

MODA ▸ Inclusives i sense gènere. Així són les peces de roba que dissenya el jove ripolletenc Arnau Jorba, que continua obrint-se camí en el món de la moda a passos agegantats. I és que després d'haver guanyat, fa tan sols mig any, el concurs de moda Futur Adlib 2021 dedicat a les joves promeses de la moda, ara ha exposat una de les seves peces al 9è Encuentro BID de Enseñanza y Diseño de Madrid. Una trobada en què participen dissenyadors d'arreu del món i en la qual el ripolletenc també ha deixat empremta com a representant de l'Escola d'Art i Superior de Disseny de les Illes Balears, on va estudiar.

Aquesta és la peça exposada a Madrid fins al 14 de gener. Foto: Ajuntament

"És un orgull que et seleccionin per a coses així i jo sempre estic molt agraït, perquè el que vull és que la gent conegui el que faig i participar en això és una bona manera d'aconseguir-ho", diu Jorba. Un primer pas per arribar al seu objectiu, que és poder crear una marca de roba i exposar a les passarel·les de moda més importants del món. "Però sé que guanyar-me la vida amb això no és fàcil i soc conscient que he de seguir treballant molt dur per arribar lluny", afegeix.

Un esforç que, de moment, sembla estar donant resultats, ja que el nom del jove és cada vegada més conegut gràcies a l'originalitat dels seus dissenys. "Com que per a mi no té cap sentit que la roba tingui gènere perquè tothom pot posar-se el que vulgui i el que el faci sentir millor, faig peces que no són ni per a homes ni per a dones", explica. Una línia en què, segons explica, seguirà treballant amb tots els seus dissenys, als quals el jove reconeix dedicar moltes hores, ja que fa tot el procés d'elaboració de les peces ell sol. "Des del disseny fins a la confecció, on m'ajuda la família", diu.

Tot per fer realitat el somni que té des de petit: dedicar-se a allò que el fa feliç i el que considera la seva passió, la moda.

Neix Traça, l'entitat que crearà una fàbrica d'arts a Ripollet

CULTURA ▸ Ripollet té una nova entitat, es diu Traça i té un objectiu molt concret: impulsar una fàbrica d'arts i creació a la ciutat. "Un espai on, entre tots, puguem redimensionar la cultura ripolletenca, tornant a donar-li la importància que tenia abans de la pandèmia i a fer que es converteixi en una prioritat política i ciutadana", diu Àngels Leiva, una de les impulsores de Traça.

Per això l'entitat, que segons Leiva "és només una formalitat per demanar ajudes i fer els tràmits que requerirà la fàbrica", no ha tardat a posar-se en marxa i ja fa setmanes que treballa en el projecte, a través de tres vies. "El debat ciutadà que estem creant per saber com Ripollet vol que sigui la fàbrica, la recerca de complicitats i suports per comprar un edifici i, finalment, la definició del projecte en si mateix", diu la ripolletenca. Una idea per la qual s'estan inspirant en altres fàbriques d'arts com la de Granollers, "però incloent les particularitats de la cultura de Ripollet", afegeix.

Tot plegat per crear un nou espai que ha d'esdevenir el centre de la vida cultural de la ciutat i on tothom podrà donar forma a les seves propostes artístiques. "Només així és com aconseguirem el que volem: que es visqui culturalment la ciutat", conclou Leiva.

Àngels Leiva va presentar l'entitat en un acte al novembre. Foto: Ajuntament

COMERÇ DE PROXIMITAT, UN VEÍ DE CONFIANÇA!

- T'ofereix el millor producte amb la cara més humana
- Cuida de la comunitat on vius
- Paga impostos i dona vida a la ciutat
- Contribueix a un entorn més sostenible
- Sempre és a prop teu!

El Llorenç,
el seu pare ja cuinava per la gent del barri.

amic associació de mitjans d'informació i comunicació

Mitjans Km 0

líniavallès

IMPULS AMB

empreses i comerç
internacionalització

Metròpolis Barcelona Agència de Desenvolupament Econòmic · AMB

FLAIXOS

Compromís amb el menjar saludable

Un dels compromisos que darrerament ha reforçat més l'AMB és el que té a veure amb l'alimentació sostenible i amb els territoris productors de la metròpolis.

Tot plegat es va poder fer evident durant el Gastronomic Forum de Barcelona, que va tenir lloc els dies 18, 19 i 20 d'octubre, en el marc de la celebració dels actes de Barcelona, Capital de l'Alimentació Sostenible 2021, que té lloc a l'àrea metropolitana. Així doncs, l'estand de l'AMB va ser un espai per visualitzar totes les realitats de producció agroalimentàries que es desenvolupen en el territori metropolità, com per exemple els productors de proximitat, els petits obradors, la pagesia del territori, els vins naturals o la pesca sostenible. D'altra banda, també es van fer demostracions de cuina.

El comerç mira al futur amb les APEU

Les Àrees de Promoció Econòmica Urbanes, les APEU, tenen com a objectiu dinamitzar comercialment les zones urbanes. Des de fa un any aquest model ha començat a caminar després que el Parlament aprovés una nova llei per donar-hi impuls.

Per fer un balanç d'aquest primer any, el passat 24 de novembre va tenir lloc la jornada 'Les primeres passes de les APEU: Balanç del primer any', que va servir per recollir les experiències dels municipis que formen part del programa pilot sobre les APEU. Durant la trobada, la vicepresidenta de l'Àrea Desenvolupament Social i Econòmic de l'AMB, Montserrat Ballarín, va destacar que les APEU han d'esdevenir una nova eina de suport i de foment a l'activitat comercial, empresarial i industrial.

Suport laboral amb atenció a les persones amb discapacitat

Mercat laboral

L'Oficina de Polítiques Socials de l'AMB va presentar al Bizbarcelona 2021, la fira de la innovació i el talent, dues noves eines de suport dirigides als equips tècnics que treballen en l'àmbit de l'ocupació. Es tracta del mapa d'inclusió laboral i del mapa ocupacional.

Pel que fa al mapa d'inclusió laboral està pensat per al col·lectiu de persones amb discapacitat i vol afavorir, així, la cohesió social i la igualtat d'oportunitats al territori metropolità. L'eina, doncs, recull els recursos existents i permet la visualització en un mapa que geocalitza el servei, diferenciant el tipus d'entitat, el col·lectiu al qual va destinat, la tipologia de servei o el programa de què es tracta. Aquest mapa ha estat desenvolupat amb la col·laboració de la Federació de Centres Especials de Treball de Catalunya (FECETC), una entitat de referència experta en la intermediació laboral del col·lectiu de persones amb discapacitat. L'Oficina de Polítiques Socials i la FETEC mantenen oberta una línia de col·laboració en diferents temàtiques, com ara l'ocupació i l'accessibilitat.

L'objectiu d'aquesta col·laboració és donar suport als serveis municipals en allò que té a veure amb l'atenció i l'acompanyament del col·lectiu de persones amb discapacitat i el foment de la igualtat d'oportunitats en la societat

En el cas del mapa ocupacional, es tracta d'una eina que ofereix informació interactiva sobre la situació i l'evolució del mercat de treball i l'oferta de serveis, per tal de donar suport als equips tècnics en els processos de planificació i implementació de les polítiques d'ocupació.

Per aconseguir una gran precisió, aquest mapa fa servir tècniques d'intel·ligència artificial, cosa que li permet analitzar i presentar informes a partir de cinc variables diferents: contractes, atur, demandants d'ocupació, ofertes d'ocupació i oferta formativa. Cal destacar que permet fer una selecció d'un municipi o un àmbit territorial de referència i fer comparatives amb altres municipis i àmbit territorials. Tot plegat es complementa amb una relació de webs de serveis i recursos ocupacionals.

Foto: Arxiu

Una plataforma de serveis pensada per a l'empresa i l'emprenedoria

Foto: Arxiu

Digitalització

L'Agència de Desenvolupament Econòmic de l'AMB té entre les seves múltiples eines una plataforma de serveis per a empreses i l'emprenedoria, que ofereix la identificació, el mapatge i l'actualització periòdica de la totalitat dels serveis actuals en l'àmbit local i metropolità per aquests sectors.

Així doncs, l'eina permet a tothom qui ho vulgui consultar un mapa metropolità que identifica les particularitats i especialitats territorials municipals i supramunicipals en l'oferta i prestació de serveis a empreses i emprenedoria. En paral·lel, cal destacar que també ofereix informació del prestador d'aquests serveis per a empreses i una guia d'orientació relativa per als següents temes: creació d'empreses, espais per a negocis, finançament, internacionalització R+D+I, diferents actuacions de suport a l'empresa, dinamització i cooperació i recursos humans.

Per últim, aquesta eina també facilita informació de contacte dels agents, tant els públics com les iniciatives privades participades pels ens públics, a més dels serveis i les activitats que s'ofereixen de manera periòdica.

Metròpolis Barcelona Agència de Desenvolupament Econòmic AMB

innovació
economies emergents

AMB IMPULS

Projectes metropolitans a l'Smart City World Congress

Fotos: AMB

Innovació

Els dies 16, 17 i 18 de novembre es va celebrar a Fira Gran Via l'Smart City Expo World Congress (SCEWC), que enguany va tenir com a temàtica principal la mobilitat del futur, amb la participació de 400 ciutats i regions del món. L'Smart City World Congress arribava a la seva desena edició i ho feia en un moment on la pandèmia condiciona moltes de les polítiques que es porten a terme amb tot allò que té a veure amb el desplegament de noves tecnologies."La pandèmia ha canviat la urgència d'algunes millores i ha convertit el desplegament ràpid d'algunes tecnologies en una prioritat", deia el seu director, Ugo Valenti.

Qui també va ser present en aquesta trobada de tres dies va ser l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB). D'una banda, l'AMB va presentar productes desenvolupats en l'àmbit de les accions *smart*, al mateix temps que va organitzar diverses activitats a l'*speaker corner* del seu estand, on va presentar continguts que van captar l'atenció de molt de públic. Algunes de les més destacades van ser la presentació del mapa de la innovació metropolitana, del portal InfoPAE, una conferència sobre 5G als PAE i, com a novetat, l'eina GestPAE per gestionar la informació empresarial i d'economia circular que genera l'Agència. Aquesta participació es va fer de manera complementària amb altres àrees de l'AMB presents a l'estand com ara la plataforma SmartAMB i serveis vinculats a ecologia, habitatge i mobilitat.

CIUTATS INTEL·LIGENTS

En paral·lel, l'Agència de Desenvolupament Econòmic de l'AMB va convidar 10 projectes empresarials innovadors, amb base tecnològica i vinculació amb les ciutats intel·ligents, promoguts per emprenedors dels municipis metropolitans, a formar part del seu estand.

L' edició d'enguany d'aquesta fira va tenir com a temàtica principal la mobilitat del futur

Aquestes 10 empreses són: AEMES SMART, AMC 4.0, CERC, FoodXain, Imes3D, Imotion Analytics, Logística Tándem, Park4Dis, TICC i Watteco. En el cas de la primera, AEMES SMARTS –Associació d'Empreses de Mobilitat, Entorn Sostenible i Smart– té entre els seus objectius crear un ecosistema que impulsi la innovació i la inversió mitjançant la cooperació empresarial, les aliances estratègiques i l'impuls de projectes tractors col·laboratius, així com la col·laboració publicoprivada en l'àmbit de la mobilitat i l'entorn sostenible i *smart*. En segon lloc, hi ha el cas d'AMC 4.0, una empresa que ha dissenyat un sistema propi i innovador que permet reduir la demanda elèctrica per als consumidors domèstics i les empreses. Un altre exemple d'innovació és el cas de CERC, que ofereix des del 2004 serveis relacionats amb el disseny de productes electrònics, principalment en l'àrea de conversió d'energia elèctrica.

Seguint amb aquestes empreses, qui se centra en la lluita contra el malbaratament alimentari és FoodXain, que, a través de la tecnologia *blockchain*, permet garantir les certificacions d'un producte alimentari i la seva traçabilitat. "És una forma de donar transparència i honestedat al producte", expliquen des de l'empresa. Un altre procés d'innovació arriba des d'Imes 3D, que ofereix un servei integral d'impressió en 3D en tot allò que té a veure amb el disseny, la fabricació i l'assessoria.

Seguint amb exemples d'empreses punteres tecnològicament hi ha el cas de Imotion Analtycs, que s'ocupa de fer monitoratge d'ocupació d'espais en temps real via visió artificial. D'aquesta manera permet, per exemple, fer controls d'aforaments o conèixer el perfil demogràfic dels clients o usuaris que accedeixen a qualsevol espai. Un altre exemple de les possibilitats de la digitalització és el de Logística Tándem, que aposta per oferir solucions per qualsevol tipus de transport de mercaderies.

L'AMB va convidar 10 projectes empresarials innovadors perquè es poguessin donar a conèixer

En un altre escenari, l'empresa Park4Dis fa la gestió d'aparcaments reservats a persones amb discapacitat funcional. Es tracta d'una plataforma transversal i interurbana per a la gestió i l'accés a la ubicació de les places reservades d'aparcament de forma unificada, resumida i accessible. I un altre cas d'èxit és el de TICC, que produeix un intermitent intel·ligent mans lliures per a cascs de bici o patinet. L'aparell permet indicar els moviments als altres conductors i als vianants sense haver de treure les mans del manillar, ja que s'activa amb senzills moviments del cap a esquerra i dreta. Per últim hi ha Watteco, una plataforma de microfinançament per a projectes de transició energètica que té com a objectiu ser la comunitat energètica del futur.

IMPULS AMB empreses i comerç internacionalització

Metròpolis Barcelona Agència de Desenvolupament Econòmic AMB

Aposta metropolitana per desplegar la tecnologia 5G

Connexió digital

Foto: Arxiu

L'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) es vol dotar d'un model de desplegament de la tecnologia 5G que s'adapti als condicionaments generals, tecnològics, legals i empresarials del territori i que permeti un procés d'incorporació de les petites i mitjanes empreses (Pimes). De fet, l'objectiu de l'Agència Metropolitana de Desenvolupament Econòmic i, per tant, de l'Àrea de Desenvolupament Social i Econòmic, és promoure un procés de reindustrialització sobre la base d'un avantatge territorial competitiu, com és la presència d'uns PAE -Polígons d'Activitat Econòmica- preparats per desenvolupar i acollir una indústria 4.0.

I és que la cobertura 5G als espais industrials farà possible la transformació cap a una indústria de nova generació. Aquesta tecnologia, que com el seu nom indica és la cinquena generació de les tecnologies i estàndards de comunicació sense fils, ajuda a potenciar el control remot de tots els equipaments mòbils i estàtics d'una fàbrica. Dona peu també a la robòtica aplicada a la fabricació i a l'ús de vehicles autònoms per al transport intern als magatzems, el que contribueix a optimitzar els processos de logística, dels quals depèn en gran manera l'èxit de les empreses.

En aquest sentit, el 5G a la indústria permet fer un seguiment o tacking dels productes en temps real, per la seva rapidesa, i potenciar les anomenades m2m, o *machine-to-machine*, comunicacions entre les màquines. Per altra banda, el 5G permet fer servir la realitat augmentada o *mixed reality* per donar suport a processos de disseny industrial, fabricació, manteniment, reparacions, o bé per agilitzar la resolució d'incidències, entre molts altres.

La tecnologia 5G farà possible la transformació cap a una indústria de nova generació

A més, gràcies a la baixa latència de la tecnologia del 5G es poden començar a imaginar i dissenyar models de descentralització cap al núvol o cloud dels diferents processos de fabricació i muntatge. Amb tot, els reptes del PAE amb la 5G es resumeixen en la millora de la seguretat, la mobilitat, la il·luminació i la correcta gestió dels residus, a més d'avançar cap a un horitzó d'aprofitament de l'energia, per no parlar dels reptes que planteja la ciberseguretat.

Per tot plegat, s'han buscat les possibilitats per tal que l'Agència de Desenvolupament Econòmic disposi d'un model de desplegament del 5G per respondre a la necessitat i al coneixement específic per promoure la seva ràpida implantació.

Tot això contempla una sèrie d'objectius com ara la recollida d'informació i anàlisi de l'ecosistema empresarial, fet que ajudarà a identificar els reptes i les potencialitats de la tecnologia 5G i a donar pas a una proposta de model tècnic de desplegament de la 5G en els diferents PAE metropolitans.

A LA RECERCA DE SINERGIES

Per estudiar com hauria de ser aquest model, l'AMB ha confiat en la Fundació i2CAT. Es tracta d'un centre de recerca i innovació sense ànim de lucre que promou el coneixement per resoldre desafiaments empresarials, co-crear solucions amb un impacte transformador, empoderar els ciutadans a través de la innovació social digital oberta i participativa amb capil·laritat territorial, a més de promoure projectes pioners i estratègics.

Per estudiar com hauria de ser el model d'introducció de la 5G, s'ha confiat en la Fundació i2CAT

Per altra banda, també s'ha establert una aliança amb la Mobile World Capital Foundation i la participació en la iniciativa 5G Barcelona.

Aquesta última és una proposta públicoprivada que treballa per posicionar Barcelona i Catalunya com un entorn innovador i obert per adoptar tecnologies i aplicacions de la 5G en un entorn de vida real. La seva voluntat és crear sinergies en el marc de l'ecosistema de la 5G i oferir infraestructura experimental per anar provant i creant prototips de projectes que ajudin en l'avenç d'aquesta tecnologia i la seva implantació en el nostre dia a dia.

Amb tot, el desplegament de la tecnologia 5G a l'àrea metropolitana de Barcelona s'emmarca en les línies mestres del Pla de Recuperació, Transformació i Resiliència elaborat pel govern de l'Estat per aplicar a Espanya els fons econòmics d'ajuda per la crisi generada per la pandèmia, els *Next Generation EU* de la Unió Europea.

El Pla traça el full de ruta per a la modernització de l'economia espanyola, la recuperació del creixement econòmic i la creació d'ocupació. És a dir, per a la reconstrucció sòlida d'una economia inclusiva i resilient. Aquest pla proposa l'acceleració i la transformació tecnològica i digital, reforçant la productivitat, les competències i la connectivitat de tota la població.

Metròpolis Barcelona Agència de Desenvolupament Econòmic · AMB

innovació
economies emergents

AMB IMPULS

L'Observatori de Gènere de l'AMB ja està a punt

Igualtat

L'any 2022 marcarà l'inici del desplegament de l'Observatori de Gènere Metropolità. El pròxim dimarts 14 de desembre tindrà lloc a les 10:30 hores, de manera virtual, la 'Jornada de presentació de l'Observatori Metropolità de la Igualtat, que és el resultat d'un conveni de col·laboració entre l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) i el Consell Comarcal del Baix Llobregat. I és en el marc d'aquesta jornada que es presentarà l'Observatori de Gènere Metropolità, on s'especificaran els objectius, el funcionament i les àrees de treball, així com els primers productes que ja s'han elaborat, un informe dinàmic amb tecnologia Powerbi que permet consultar els diferents apartats de la informació disponible segons les peticions dels usuaris i una infografia de resum.

PERSPECTIVA DE GÈNERE

L'AMB és una administració fortament compromesa amb els drets humans, la justícia i la igualtat. De fet, en el Pla d'actuació metropolità 2019-2023, el full de ruta de la institució, es fa palesa la vocació d'aconseguir la igualtat de gènere i empoderar totes les dones i nenes, que és el que estableix el cinquè objectiu de desenvolupament sostenible (ODS) de les Nacions Unides.

Durant aquest mandat és prioritari consolidar polítiques de gènere innovadores i efectives per aconseguir la igualtat d'oportunitats i visibilitzar el talent femení en la societat. Aquesta ha de ser una qüestió transversal en totes les polítiques públiques, de manera que són diversos els serveis i les àrees de l'AMB que ja han incorporat la perspectiva de gènere als seus programes i projectes.

Aquesta perspectiva de gènere hi és present en les polítiques d'habitatge, ecològiques, de mobilitat. Per altra banda, aquest objectiu contempla uns altres àmbits com ara el desenvolupament social i econòmic, a través d'eines com l'ApropAMB, que col·loca les dones com un dels col·lectius objecte de reforç de les seves necessitats, o bé assistint tècnicament projectes municipals que promouen la igualtat i la conciliació del temps, entre altres. Uns altres exemples d'aquestes polítiques són l'aposta per la Formació Professional (FP) o les polítiques del temps, en les que l'AMB hi treballa amb la 'Barcelona Time Use Initiative for a Health Society'.

Fotos: Robert Ramos i Arxiu

FLAIXOS

Un habitatge per a mares i fills sense llar

Fruit d'un acord conjunt entre diverses administracions, neix el projecte VESTA, una iniciativa que vol oferir un habitatge digne a dones soles amb fills a càrrec seu que no tenen una llar.

Per participar-hi, les beneficiàries han de tenir uns ingressos mínims i acceptar un acompanyament social. La iniciativa la impulsen els ajuntaments de Badalona, Santa Coloma de Gramenet, Sant Adrià de Besòs i Montcada i Reixac, a més de les entitats del tercer sector Càritas Diocesana, Fundació Formació i Treball, Fundació Mambré i Sant Joan de Déu Serveis Socials, i també d'ens supramunicipals com el Consorci del Besòs. Compta, a més, amb el suport de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) i l'Ajuntament de Barcelona.

La covid fa créixer la desigualtat

Segons un informe elaborat per l'Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona (IERMB) i finançat per l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), un de cada quatre habitants de l'àrea metropolitana viuen en risc de pobresa, el que representa un 23% més que abans de la crisi sanitària ocasionada per la covid-19. L'estudi *Una aproximació als efectes socioeconòmics de la COVID-19 a la metròpoli de Barcelona*, evidencia, d'aquesta manera, que la pandèmia ha cronificat la vulnerabilitat entre la població menys afavorida. En aquest sentit, els perfils socials més afectats són els infants de 0 a 17 anys, amb un índex de risc de pobresa del 34%, els joves (26%) i les persones migrades(49%). A més, l'impacte de l'Ingrés Mínim Vital aprovat pel govern central és pràcticament inapreciable a la metròpoli.

Ajudes per fomentar l'economia cooperativa, social i solidària

Foto: AMB

Subvencions

L'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) ha apostat clarament per fomentar l'economia cooperativa, social i solidària (ECSS) amb un programa específic que té una línia de finançament i subvenció per a nous projectes locals.

L'objectiu que es marca l'AMB és potenciar aquest tipus d'economia com a eina de desenvolupament local a disposició de les administracions i de la societat civil, alhora que es busca afavorir el creixement d'unes pràctiques econòmiques que es consideren beneficioses per a la cohesió social de la metròpoli.

Els beneficiaris d'aquestes ajudes són entre altres, associacions i fundacions, societats laborals, mutualitats, empreses d'inserció, centres especials de treball o persones físiques o jurídiques en procés de constitució d'una cooperativa.

Tant a l'edició del 2019 com a la del 2020 els projectes subvencionats van ser 18. Tenien relació amb els sectors agroalimentari, d'assistència a persones en risc d'exclusió social, l'educació, l'economia verda i circular, mediació, cura de gent gran, serveis comunitaris o indústries creatives, entre altres.

MÉS INFO A:
agenciaeconomica.amb.cat
Telèfon: 93 223 51 51
Xarxes: @AgenciaEconAMB

Esports

Futbol | El Cerdanyola FC visita la SD Osca B

El conjunt de Toni Carrillo visitarà la SD Osca B el pròxim 9 de gener de 2022, en partit corresponent a la 18a jornada de Segona Divisió RFEF. El Cerdanyola va tancar el 2021 amb una golejada per 4-0 contra la SD Ejea, el passat 19 de desembre, i és tercer del grup 3 amb 27 punts.

Ana Alonso es planteja l'adeu

» L'aler pivot del CBF Cerdanyola va tornar a les pistes el curs passat convençuda per Elena Múrcia

» "No t'ho puc assegurar al 100%, però la meva idea és retirar-me al final de temporada", confessa

Toni Delgado
CERDANYOLA

"Ho he dit tantes vegades altres anys que no t'ho puc assegurar al 100%, però la idea és retirar-me al final de temporada", confessa Ana Alonso (La Corunya, 1990), aler pivot del CBF Cerdanyola, el líder sòlid del grup 1 de Copa Catalunya.

"Seria fantàstic que el punt final fos un ascens a Lliga Femenina 2. El club i l'equip, que té una gran connexió dins i fora de la pista, s'ho mereixen", somia en veu alta la gallega, que anota 15,3 punts per partit. Se sent en un gran moment.

L'entrevistada es va retirar després de la temporada 2019-2020, suspesa per la covid i que ja no es va reprendre. "Vaig pensar que el bàsquet s'havia acabat per a mi i que necessitava un descans mental", confessa. Més d'un any després, una conversa amb Elena Múrcia, una amiga amb qui havia coincidit al Lima Horta Bàsquet, ho va canviar tot. "L'Elena em va convèncer per tornar a jugar i fitxar en l'últim tram del curs passat pel CBF Cerdanyola, el seu equip. Sincerament, trobava a faltar l'esport de la meva vida", recorda.

NERVIS SANS

Tornar va ser tan especial per a ella que va viatjar uns quants anys enrere. "Saps la sensació que tens quan ets petita i surts a la pista en el teu primer entrenament o partit? La meva era semblant perquè començava una aventura nova en un equip nou, en una pista on no havia jugat mai i després d'un gran parèntesi", reconeix. Fins al seu últim segon com a jugadora sentirà un cuquet a l'estómac, aquells nervis sans "d'il·lusió i ganes de començar". "Soc molt nerviosa i visc les coses així, sobretot les que m'omplen. Mai perdré aquest cuquet", amplia.

Ana Alonso, durant un partit del CBF Cerdanyola. Foto: Miguel González

Alonso va voler continuar aquest curs perquè l'anterior, en només un mes i mig, es va sentir tan integrada i vinculada al grup com si hagués començat des del primer dia. "Les companyes i el cos tècnic són persones excepcionals", agraeix. Celebra la "gran capacitat" de Pili Bilbao, l'entrenadora, per gestionar els minuts en una plantilla "llarga, malgrat les lesions".

El primer partit del 2022 per al conjunt cerdanyolenc serà el 9 de gener contra el SESE, una cita que es va ajornar per la covid. "És un equip força intens que et fa entrar en un ritme accelerat i contra el que és complicat jugar", el retrata. L'objectiu és "consolidar" la primera plaça del grup.

Entre les seves virtuts com a jugadora destaca el tir i entre els aspectes a millorar, el rebot. "Hauria d'aprofitar més la meva envergadura. A Lliga Femenina i la Lliga Femenina 2 d'abans [ara hi ha una categoria entre les dues, la LF Challenge] hi havia interiors molt més altes que jo o d'una alçada semblant, però més físic", recorda. Mai li ha agradat el contacte a pista. "Fa anys l'Isaac Fernández em va dir que a la zona no hi havia cocodrils i que no passava res si la trepitjava. Ara, amb rivals més petites, tinc més confiança per ficar-m'hi", reconeix.

La seva idea és tornar a Galícia en un futur amb la seva parella i començar allà una nova vida. "L'únic inconvenient és la pluja. És bonica la meva terra, eh!", destaca, orgullosa, Alonso.

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA
Creiem en els altres.
Volem estar oberts i compartir de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA
Valorem cada individu.
Sabem relativitzar, sentiure i prendre'ns la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA
Procurem constantment avançar, innovar i aprendre de l'experiència.

BENEVOLÈNCIA
Acompanyem els nostres residents, els escoltem i els donem suport en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS
El nostre objectiu sempre serà el benestar dels nostres residents en el dia a dia.

109 llits · Jardins exteriors · Pàrquing · Cuina interna · Perruqueria

Rehabilitació · Sala Snoezelen · 10 places de centre de dia · Servei sanitari continuat · Sala d'estar

emera
ESPAÑA
SANT GENÍS

Carrer Natzaret 16, 08035 Barcelona
93 434 30 95
tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es

Demanar cita prèvia a la Seguretat Social és més fàcil que mai

La modernització i la digitalització dels serveis que ofereix la Seguretat Social han suposat un gran avenç: n'han millorat l'eficàcia i, en temps de pandèmia, han permès garantir la seguretat d'usuaris i treballadors. No obstant això, aquesta evolució no ha fet ni farà desaparèixer l'atenció presencial, que continua sent necessària en molts casos i que és un dret per a la ciutadania.

Però les visites presencials a les oficines de la Seguretat Social – és a dir, als Centres d'Atenció i Informació de l'Institut Nacional de la Seguretat Social (CAISS)– s'han de gestionar de forma ordenada per tal d'evitar cues, esperes i aglomeracions i per oferir el millor servei possible als ciutadans. Per aquest motiu, és imprescindible demanar cita prèvia per poder-hi anar.

Així doncs, abans de poder tramitar presencialment alguna de les pensions o prestacions del sistema (com ara la jubilació, la incapacitat o l'Ingrés Mínim Vital, entre d'altres) cal fer servir una de les dues vies que existeixen per demanar cita prèvia: per internet o per telèfon. Les dues són fàcils.

PER INTERNET

En cas que prefereixis demanar cita per internet, tens dues opcions. Si disposes de certificat digital o *cl@ve*, ho podràs fer a través del portal *Tu Seguridad Social*. Si no tens cap mètode d'identificació, ho podràs fer a través de la pàgina web de la Seguretat Social i la seva Seu Electrònica.

Centrem-nos en la segona opció. Un cop a dins de la pàgina web o de la Seu Electrònica de la Seguretat Social, podràs escollir entre "obtenir cita prèvia per a pensions i altres prestacions de l'Institut Nacional de la Seguretat Social (INSS)" o fer tràmits de l'Institut Social de la Marina, un servei adreçat a treballadors del mar. L'espai també permet consultar o anul·lar la cita.

El següent pas és triar si vols sol·licitar la cita amb certificat digital, usuari i contrasenya *cl@ve* o si ho vols fer sense certificat digital. En aquest segon cas, caldrà que donis les següents dades: nom i cognoms; DNI, NIE o passaport; telèfon mòbil i, opcionalment, adreça de correu electrònic.

Després hauràs d'escollir si vols obtenir la primera cita disponible a una oficina del codi postal seleccionat, si prefereixes quedar-te amb la primera cita disponible a la teva província o bé si vols seleccionar tu mateix el centre, el dia i l'hora de la cita.

Demanar cita amb la Seguretat Social es pot fer per internet o per telèfon... i fins i tot des del llit. Foto: Pexels

A continuació, se t'oferiran cinc opcions més: aconseguir una cita telefònica en comptes de presencial, sol·licitar el certificat digital o *cl@ve* (que permet fer tràmits *online* de forma segura), demanar pensions, altres prestacions i l'Ingrés Mínim Vital. Després d'elegir el motiu de la cita, t'apareixeran les dates i hores disponibles. Un cop hagis triat això, obtindràs un número de confirmació de la cita que caldrà que conservis. A més, rebràs una altra confirmació per SMS i per correu, si prèviament has donat la teva adreça.

PER TELÈFON

Si prefereixes demanar cita per telèfon, hi ha dos números possibles: el 91 541 25 30 o el 901 10 65 70. Truca-hi i segueix les instruccions del sistema automàtic. Primer et preguntarà el tràmit per al qual vols demanar cita, el codi postal i el DNI o el NIE. Després et dirà la primera cita disponible, que podràs acceptar o rebutjar i canviar-la, i quan n'acceptis una et proporcionarà un localitzador. En cas que més endavant decideixis cancel·lar la cita, ho podràs fer amb el teu DNI o NIE i el localitzador.

La ràdio inquieta

iCat

Viu en línia

No t'ho perdis

Foto: Maria Asmarat / ACN

Natura encesa

Els Jardins de Pedralbes de Barcelona acullen aquest Nadal l'espectacle de llums 'Natura encesa'. Es tracta d'una instal·lació lumínica que ofereix una experiència immersiva per deixar bocabadats petits i grans. 'Natura encesa' compta amb un milió de llums led i més d'un quilòmetre de cablejat, que permeten crear flors, ocells, bancs de peixos i tota mena de criatures amb llums. Aquesta instal·lació, que es va inaugurar el 7 de desembre, es podrà visitar fins al 23 de gener, dues setmanes més del previst. Aquesta pròrroga és fruit de l'èxit que ha tingut entre el públic.

videojocs | Transient

Un joc de terror que ens porta a un perillós món postapocalíptic on queden pocs humans. Per a Xbox One, Switch i PS4.

Famosos

Úrsula Corberó (Sant Pere de Vilamajor, 1989) s'ha convertit en l'actriu catalana amb més projecció internacional gràcies a l'èxit rotund de la sèrie de Netflix *La casa de papel*. Abans l'havíem conegut com la Ruth de *Física o química* i, tirant encara més enrere, l'havíem vist a sèries de TV3 com *Ventdelplà*. És per això que veure-la al programa de Jimmy Fallon, el *late night* més important dels Estats Units (hi van totes les estrelles de Hollywood), ha sobtat el públic català i ens ha fet entendre la magnitud que està agafant la figura de Corberó, que té prop de 25 milions de seguidors a Instagram. Amb un anglès excel·lent i amb molta gràcia, l'actriu del Vallès Oriental va explicar a Fallon que Madonna és la seva fan. La mateixa cantant li va confessar quan es van trobar en un avió.

La fitxa

QUI ÉS? ÚRSULA CORBERÓ

ÉS FAMOSA PER...

Ser l'actriu de moda
La sèrie 'La casa de papel' l'ha catapultat a la fama

QUÈ HA FET?

Triomfar al programa de Jimmy Fallon
És el 'late night' més important dels Estats Units

A LES XARXES...

Motiu d'orgull
Recorden quan sortia a 'Ventdelplà' i s'alegren del seu èxit

Llibres

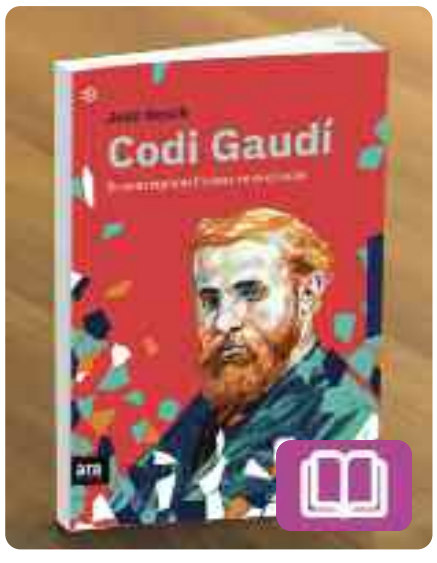

Codi Gaudí
Joan Bosch

"El teniu i no ho sabeu!", etzibava el capellà de la cripta de la Sagrada Família al personal de l'hospital de pobres de la Santa Creu. Els metges no es podien creure que aquell ancià consumit de barba llarga i roba estripada que havia atropellat el tramvia de Barcelona fos Antoni Gaudí. Com havia acabat així, el més gran arquitecte del seu temps?

Teatre

Eufòria
Lara Díez Quintanilla

Un poble que vivia galopant en l'eufòria eterna es va veure amenaçat per un final. Qualsevol intent de rebel·lar-s'hi produïa l'efecte contrari. La majoria va preferir anticipar-se i esclatar abans. Qui es va quedar va haver de tirar enrere, travessar un pantà bipolar i tornar al principi per poder, a la fi, assumir que s'acabaria.

A la Sala Beckett de Barcelona.

Música

Joia
Ferran Palau

Ferran Palau ha publicat aquest desembre el seu disc més "existencialista", segons ha dit ell mateix. *Joia* (Hidden Track Records) inclou nou cançons que el cantautor collbatoní ha enregistrat al llarg d'aquest any amb Jordi Matas, en les estones lliures que tenien entre les gravacions d'artistes de la mateixa discogràfica, com Iris Deco o Anna Andreu.

Pelis i sèries

Sis dies corrents
Neus Ballús

Sis dies corrents narra una setmana a la vida d'en Moha, en Valero i en Pep, tres treballadors d'una petita empresa de fontaneria dels afores de Barcelona. En Moha, el més jove, està en període de prova i després haurà de substituir en Pep, a punt de jubilar-se. En Valero no ho veu clar: en Moha no està a l'altura i creu que els clients no acceptaran un marroquí.

CONSELLS PER VIURE MILLOR

ESTILS DE VIDA

‘Smishing’: alerta amb els SMS

Foto: Pexels

SEGURETAT

Smishing (contracció d’*SMS Pishing*) és un frau en què l’estafador envia un SMS a la víctima, convencent-la que faci clic en un enllaç. L’atacant sol conèixer alguns detalls del destinatari, com el nom o la ubicació, i això fa el missatge més realista i de confiança. Acostuma a fer servir noms d’empreses o d’entitats conegudes, com Correus o Amazon, i ofereix promocions, descomptes o diners, o bé amenaça d’haver de pagar si no es proporcionen certes dades.

Aquests SMS són perillosos si l’usuari clica l’enllaç, ja que se’l redirigeix a webs que solen imitar les originals i que serveixen per obtenir dades bancàries i informació privada. En altres casos, obliguen a trucar a telèfons d’alta tarifació o es descarreguen virus troians, amb els quals els pirates informàtics poden arribar a controlar els dispositius i obtenir informació. Per això, el Banc d’Espanya recomana desconfiar dels SMS en anglès, amb moltes faltes d’ortografia o amb males traduccions; configurar més protecció als mòbils; no instal·lar aplicacions que provinguin d’SMS ni facilitar dades bancàries ni de targetes de crèdit per SMS. I, per últim, bloquejar els números que semblin sospitosos.

per Eva Remolina, AMIC

Les claus

DESCONFIANÇA — Desconfia dels SMS que t’arribin en anglès, amb moltes faltes d’ortografia o amb males traduccions

PROTECCIÓ AL MÒBIL — Configura el teu telèfon mòbil (i altres dispositius) per millorar-ne la seguretat

PRECAUCIÓ — No instal·lis aplicacions que provinguin d’SMS ni facilitis dades bancàries ni de targetes de crèdit per SMS

BLOQUEIG — Davant el dubte, bloqueja els números de telèfon que et semblin sospitosos perquè no puguin contactar més amb tu

Foto: Pexels

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic
Psicòleg
Ψ
Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació
Visites concertades dimarts i divendres
www.javiercentol.com
625 522 561
Numància, 52-54 Entresòl 4t

VIBRA AMB LA
DANSA
EMOCIONA'T
#RegalaEmocions
#ComparteixCultura
Generalitat de Catalunya